

CORIN BIANU

FENOMENUL MUDAVA

**Miraculoase însușiri
terapeutice**

Editura InterCONTEmpress

Fenomenul MUDAVA

Miraculoase însușiri terapeutice

CORIN BIANU

Fenomenul MUDAVA

**Miraculoase însușiri
terapeutice**

CUVINT PREA ÎNAINTE ?

În februarie 1990 o echipă a Televiziunii Române a plecat în trombă să studieze la fața locului "fenomenul Mudava", în legătură cu care circulau, în București, fel de fel de zvonuri.

Împreună cu Anca Fusariu și Florin Cornea am ajuns în orașelul P. (nu-i dau numele, eroul cărții de față fiind, la un moment dat, alungat din mica urbe), l-am cunoscut pe deloc ortodoxul "maestru al bioenergiei", cum ni s-a recomandat, l-am intervievat, împreună cu Anca, sub ochiul ciclopic al lui Florin, peste câteva zile o emisiune-bombă năștea un adevărat microfenomen social, cu scandaluri în presă, luări de poziție la fragedul guvern al momentului, avocați, tribunale, asociații, profitori, binefăcători, mă rog, tot tacîmul (o consecință ce dovedește interesul uriaș al bolnavilor: centrala telefonică TVR a fost blocată o vreme de insistențele celor care doreau să ajungă la fenomenul "vraci" Mudava). Gîlceava a durat cîtva timp, domnul Mudava s-a stabilit pînă la urmă la Brașov, dacă are sau nu rezultate vă veți convinge citind cartea de față.

Altceva vreau însă să spun, și aceeași idee răzbate din paginile scrise de Corin Bianu. Anume: că nu trebuie să întoarcem spatele la ceea ce nu înțelegem, în numele unei onorabilități pe care ne-o dă diploma de absolvent al unei facultăți. Mai exact, faptul că noțiunea de biocîmp nu există în cursurile universitare de medicină nu înseamnă că biocîmpul, manifestare a viului, nu

există! Apoi, aş îndemna la mai puţină trufie din partea lumii bune şi binecrescute a ştiinţei româneşti: de ce putem fi de acord cu capacităţile extraordinare (şi exploatarea lor) pentru gruzina Djuna Davitaşvili, americanul Edgar Cayce sau bulgăroaica Vanga Anghelova (aflată sub cercetarea directă a profesorului Lazarov şi a Academiei de ştiinţe a Bulgariei) şi nu putem crede în forţa biocîmpului lui Ion Florin Dumitrescu, Valeriu Popa, Constantin Mudava? Evident, la sfîrşitul secolului XX sîntem departe de stupidul crede şi nu cerceta; dar nici nu trebuie, dogmatic, să nu credem fără a cerceta.

Este bine să fim în pas cu vremurile, dar e şi mai bine să fim cu un pas înaintea lor.

Alexandru MIRONOV

I

BIOGRAFIE CU PERIPEȚII

Pentru cine nu-l cunoaște încă, sau nu l-a văzut nici pe micul ecran, Constantin Mudava este un om de statură mijlocie, vînjos, dar sprinten, abia trecut de cincizeci de ani. Are privirea pătrunzătoare și barba albă, bogată, bine îngrijită, ceea ce îi conferă un aer monahal, exprimînd bunătate sufletească și tărie de caracter. Vocea plăcută, baritonală și în aceeași măsură autoritară, se potrivește de minune înfățișării sale. În fond este un mare altruist. După numeroase peregrinări caracterizate aproape toate prin impresionante peripeții, unele cu urmări din cele mai grave, și-a stabilit domiciliul la Brașov în vara anului 1990.

În condițiile în care cercetătorii științifici din domeniu au stabilit cu precizie indubitabilă că fiecare om emană un câmp bioenergetic propriu în genere constant, de aproximativ 60-80 cm, dar care variază în funcție de gradul de sănătate și de avansarea în vîrstă, Constantin Mudava se dovedește fenomenal, avînd un câmp cu diametrul de 80-120 m, fiind din cîte se pare cel mai puternic. Chiar și celebra Djuna Davitașvili, care știe despre existența faimosului nostru conațional, recunoaște că

ea are o putere mult mai mică. Întru respectul adevărului trebuie să precizăm că în lume mai sînt și alte cazuri asemănătoare (în țara noastră mai sînt Valeriu Popa și Iulian Urziceanu), dar fiecare este unic în felul său, prin modul de manifestare și de aplicare întru sănătatea semenilor.

Astăzi tot mai mulți oameni sînt de acord, în baza analizelor și experimentelor științifice moderne că nimbul cu care Isus Cristos este înfățișat în icoane era real și reprezenta puterea supraumană de a insufla viață, de a însănătoși, de a aduce la calea normală pe cei afectați fizic sau psihic.

Respectînd firește proporțiile, credem că nu spunem vorbe mari dacă afirmăm că în cazul de față sîntem contemporanii unui fenomen oarecum similar, de dimensiuni omenești, mai reduse bineînțeles, că acesta este românesc și i se spune "fenomenul Mudava". Oricine se poate întreba: "este într-adevăr vorba de un fenomen?" Unui asemenea sceptic i se poate răspunde, pe de o parte, că orice fapt ieșit din comun poate fi calificat ca fenomenal, iar pe de altă parte, că denumirea s-a impus de la sine printre cei care l-au căutat cu asiduitate și au beneficiat de efectele miraculoase ale terapiei lui, ameliorîndu-și ori recîștigîndu-și sănătatea.

În privința descoperirii, amplificării și valorificării calităților sale înnăscute, Constantin Mudava este tipul autodidactului. Drumul de la descoperirea însușirii sale deosebite și conștientizarea lui treptată asupra puterii ce o deține pînă la stabilirea celei mai adecvate modalități de aplicare eficientă este destul de lung și presărat cu momente de îndoială, momente în care omul s-a aflat uneori chiar în pragul renunțării și numai firea lui tenace l-a făcut să exerseze mai departe, să se do-

cumenteze în paralel, singur - din cărți, sau consultând specialiști receptivi, cărora li s-a pus la dispoziție uneori din proprie inițiativă, pentru verificări, măsurători și experiențe. Avînd în vedere stadiul încă incipient al științelor care studiază acest domeniu, dar mai ales suspiciunea ce domnea pînă de curînd asupra tuturor acelor care îndrăzneau să iasă din tiparele dogmatismului, reiese de la sine că demersul acesta a trebuit făcut mai mult pe cont propriu, că a însemnat înfruntarea a numeroase riscuri, dar cu toate că a fost deseori împiedicat, poate că tocmai de aceea a reușit. Poate și prin aceasta, omul este "un fenomen"!

Dar acest fenomen, ca orice fapt ieșit din comun își are povestea lui. În cazul nostru, ea începe - și s-ar putea ca alți naratori să coboare mai profund în timp - odată cu străbunicul eroului acestei cărți, personaj căruia contemporanii îi spuneau Gheorghe Dumnezeu.

Avea acest Gheorghe Dumnezeu plete lungi, lăsate pe spate și o barbă bogată crescută în voie, ajungîndu-i și ea pînă la chimir. La vîrsta senectuții, culoarea albă-colilie a părului îl asemuia în ochii multora cu Marele Demiurg, Făcătorul lumii. Dar nu numai aspectului fizic i-a atras apelativul respectiv. Simpla înfățișare exterioară ar fi putut atrage doar o poreclă, în nici un caz un renume, pentru că adevărul fiind că omul era renumit pentru capacitatea sa deosebită de vindecător, de vraci care știe toate hibeale oamenilor și animalelor și le vindecă pe toate. Faima sa trecuse hotarele comunei, Valea Boierească, județul Mehedinți, astfel că la Gheorghe Mudava veneau bolnavi din toate zările, vaneau aduși de alții și plecau apoi, mulți din ei, pe propriile lor picioare. Că Gheorghe Dumnezeu avea și o bună-

tate sufletească într-adevăr Dumnezeiască, înțelegător față de suferința fizică sau psihică și răbdător față de lamentările suferinzilor, deducem din mărturisirile nepotului său Petre, tatăl lui Constantin, care își amintește cu precizie că nu l-a văzut nicio dată nervos, supărat sau certînd pe cineva. Mai mult chiar, micuțul pe atunci Petre, chiar profita, cînd era luat în brațe și alintat de bunic, plăcîndu-i să se înfășoare în barba lui ca să “se ascundă”.

Înainte de a cunoaște metodele de “tratament” ale lui Gheorghe Mudava, să mai aflăm cîte ceva despre el; era, înainte de toate, un gospodar ca toți gospodarii, cu pămînt și vite de muncă, ba și prisăcar pe deasupra, pentru că avea o prisacă cuprinsă și rodnică. Nici ca apicultor nu era un oarecare, din moment ce-l solicitau toți vecinii pentru “asistență tehnică”, dacă nu chiar să și recolteze în locul lor mierea din stup - în fapt niște buturoaie, scobite din cîte un buștean - atîta încît să rămîna miere suficientă și pentru hrănirea peste iarnă a albinelor. Casa în care locuia faimosul vraci împreună cu familia era o construcție a vremii, adică așezată pe “temeiuri” - trunchiuri întregi de copaci uriași - peste care se înălța edificiul propriu-zis. Pragul ușii de la intrare consta bineînțeles dintr-o parte a temeiului din față, din moment ce nepotul Petre, prin intermediul căruia am aflat multe dintre cele relatate în carte, ca să poată intra în casă, își trecea întîi un picior peste, apoi “încăleca bușteanul și-și trecea și celălalt picior. Tot acesta își amintește că ușa casei era făcută dintr-o singură scîndură, lată cît copacul voinic din care fusese cioplită, iar apoi prinsă de toc printr-un soi de balamale tot din lemn, una din piesele balamalei făcînd corp comun cu ușa în cauză.

Și acum să descriem metodele de tratament ale lui Gheorghe Dumnezeu, care fusese supranumit astfel, fiindcă "lua durerile cu mîna". Ca orice tămăduitor care se respectă, indiferent de gradul mai ridicat sau mai scăzut de pregătire, își întreba pacientul asupra afecțiunii sale, de cînd o are cum se manifestă, ce efecte are și cînd le simte, discuții care creează o punte de legătură între consultant și consultat, punte cu atît mai puternică cu cît renumele consultantului, și încrederea consultatului sînt mai mari, adevăruri cunoscute în fond de cînd lumea. Lămurindu-se asupra afecțiunii, Gheorghe Mudava stabilea leacurile ce trebuiau aplicate bolnavului, pentru că trebuie să cunoaștem că el avea o bogată colecție de plante - rădăcini, frunze, flori, semințe, după proprietățile vindecătoare ale fiecăruia - cu care se aproviziona continuu, căutîndu-și-le singur prin împrejurimi la vremea potrivită. Unele leacuri erau recomandate sub formă de ceaiuri, dar cele mai multe - după cum își amintește iarăși nepotul Petre - însemnau niște cataplasme formate din diverse plante medicinale așezate strîns între două bucăți de pînză și aplicate de vraci pe locurile dureroase ale corpului uman, după ce mai întîi delimita sigur suprafețele lor, masîndu-le dibaci cu degetele sale neîntrecute.

Ne explicăm astăzi, privind prin prizma rezultatelor miraculoase ale strănepotului său, Constantin, că neîntrecutul tămăduitor îmbina fără să știe, tratamentul cu plante medicinale cu cel bioterapeutic, transmițînd bolnavilor bioenergie în timpul pipăitului ce avea ca scop depistarea locului dureros; pentru că, așa după cum se va vedea în această carte, după opinia unor savanți, orice boală înseamnă și un deficit de bioenergie, de energie vitală.

Dar trebuie să mai recunoaștem că și soața lui era meșteră în vindecarea bolilor, secundându-l cu brio în rezolvarea unor ne-
cazuri strict femeiești... După cum își amintește același nepot,
ea practica în mod extrem de igienic și cu mare succes întreru-
peri de sarcină! O așeza pe pacienta gravidă pe spate, îi dez-
golea abdomenul pe care puneă apoi o așchie curată de lemn, nu
prea groasă, lipind pe aceasta două lumânări de ceară și
aprinzându-le. Deasupra, bine cumpănită, puneă o oală nouă de
lut smălțuit, cu gura în jos, asigurând o etanșitate perfectă;
lumânările ardeau pînă consumau oxigenul încălzind interiorul
oalei și în acest fel se realiza o "ventuză" cuprinzătoare și inge-
nioasă. Cînd moașa credea de cuviință lua un băț și lovea oala
într-o parte. De sub cioburi ieșea la iveală proeminența accentu-
ată a abdomenului pacientei. Acest procedeu simplu și igienic
determina ruperea placentei, gravidei rămînîndu-i doar să se
ferească de infecții, să bea ceaiuri special preparate și să aștepte
eliminarea naturală a fœtusului.

Gheorghe Mudava a avut o vitalitate extraordinară, n-a suferit
niciodată de nimic și cînd s-a stins din viață la o vîrstă res-
pectabilă, greu de egalat, era o iarnă bogată în zăpadă, omătul
se înălța aproape de un metru. Cu părul și barba, mari și albe, cu
mustața stufoasă, însoțit de mulțime de norod într-o atitudine de
pioasă recunoștință și prețuire, ce îl conducea pe ultimul drum,
părea un sfînt. Impresia aceasta era întărită și de soarele puter-
nic care făcea să strălucească zăpada pînă departe, creînd o
image de irealitate, de supranatural, parcă...

Gheorghe Mudava, supranumit "Dumnezeu" a plecat dintre
cei vii, dar a transmis puterea sa de a capta și transfera bioener-
gia din urmaș în urmaș; iar unii au știut-o și au practicat-o. A

trăit 110 ani, fiind născut posibil în 1808 (sau 1806)...

Printre fiii săi era și unul, Petre, care s-a căsătorit în satul vecin, Lazu. Soției i se spunea Uța, dela Maria, Măriuța. Au avut împreună doi copii. Petre n-a mai urmat îndeletnicirile curative ale tatălui, ocupându-se numai cu agricultura, împrejurare care leagă oarecum și nașterea în condiții originale, am spune acum, dar obișnuite în acea vreme, a celui de al doilea fiu, care va primi tot numele de Petre și va fi tatăl lui Constantin, eroul cărții de față... Era spre începutul verii anului 1910 când Petre împreună cu fiul - un băiețel de opt ani - se afla pe câmp, la sapă. Spre prînz trebuia să apară nevasta cu mîncarea. Vremea era frumoasă și totuși ea întîrzia, trecuse deja momentul cînd ar fi fost normal să apară, ceea ce l-a determinat să-l trimită pe băiat în întîmpinare, mînat desigur mai mult de foame. Copilul a întîlnit-o pe mamă nu departe de locul lor, așezată pe o căpiță de fîn și a întreat-o închiudat de ce nu se grăbește. În loc de alt răspuns a fost trimis înapoi să vină repede cu tatăl s-o ajute pentru că se află într-o situație grea. Pînă să ajungă acesta, ea dăduse naștere pe acea căpiță de fîn unui băiețel, iar pentru că n-au avut apă să-l spele și să-i îndeparteze placenta, l-au șters cum au putut cu șomoioage de fîn; întîmplarea avea să lase fătului urme, întrucît placenta i se lipise pe unele părți ale corpului lăsîndu-i urme pe toată viața. Era 13 iunie, ora 12.

Petre-junior a ajuns maestru mecanic, lucînd inclusiv în India, în perioada 1955-60, la cîmpurile petroliere, ca specialist român. Interesantă este o amintire a lui din copilărie, deși într-un fel, doar impropriu poate fi etichetată astfel, pentru că i s-a întîmplat mereu. Pe la vîrsta de șapte-opt ani a devenit conștient

de o manifestare ciudată căreia îi era "victimă". Simțea deodată o vijăială puternică în urechi, care se oprea la fel de brusc cum apăruse, și tot așa mereu... Își explică acum, în baza realității, că prin acest mod "vijelios" corpul său se încărca din cosmos cu energie. În favoarea acestei interpretări pledează și faptul că de fiecare dată când l-a durut vreun organ, după masări repetate cu palma stângă, durerile dispăreau. Numai cu palma stângă, cea dreaptă nefacilitând aceleași efecte. În momentul de față este sănătos, vede și aude bine și conduce autoturismul propriu pe șosele, la 81 de ani la fel ca în urmă cu douăzeci - treizeci... Ar mai trebui adăugat că pînă deunăzi n-a mărturisit nimănui nimic despre "meteahna" sa, din teama de a nu fi considerat nebun...

Unul dintre copiii acestui al doilea Petre, din cîți cunosc pînă acum pe arborele genealogic, este Constantin Mudava, cu care neamul său începe o nouă etapă, de tratare și ameliorare a stării oamenilor ori de însănătoșire completă în multe dintre cazuri. S-a născut la 8 aprilie 1935 în satul Ghirdoveni, județul Dîmbovița.

Orfan de mamă de la vîrsta crudă de trei ani, va fi îngrijit de bunică, în satul amintit, într-o casă așezată în mijlocul unor feerice grădini. după cum mărturisește, păstrează unele amintiri încă de la acea dată. Se dovedește a fi un copil singuratic și surprinzător de precoce pentru vîrsta lui, neparticipînd aproape deloc la jocurile copilăriei și tratîndu-i pe copii cu detașarea unui om mare. Cu timpul această înclinație ajunge notorie și definitivă în același timp, toți cei din jur considerîndu-l un copil mai ciudat.

Pe la șase-șapte ani, mergînd cu vitele la păscut, continuă să fie la fel de retras și meditativ. Se dovedește impresionat de tot

ce înseamnă suferință și încearcă îndeosebi față de animale, să le aline durerea, mai mult din considerente sentimentale, bineînțeles. Așa se face că vorbea afectuos animalelor bolnave sau rostea diferite rugăciuni în timp ce le mângâia, după cum procedau de altfel mare parte dintre sătenii de toate vîrstele. Numai că de la o vreme toți observaseră că acelea îngrijite de el fac progrese vizibile, adevărate "minuni", în comparație cu celelalte. La vîrsta de zece ani, copilul cu comportament neobișnuit devine conștient că are însușiri miraculoase, mai cu seamă sub influența și insistențele consătenilor care îl solicitau să rostească rugăciuni de vindecare și să le mângâie vitele atinse de boală.

Oamenii satului îl tratează cu un respect deosebit pe cel ce continuînd să meargă cu vitele la păscut împreună cu cei de-o vîrstă se menține tot retras, citînd dintr-o biblie groasă, scrisă cu litere chirilice ce o purta cu sine. Cu vremea, încurajat și de succesele repurtate și de atitudinea oamenilor, începe să-și ia în serios aptitudinea de vindecător, înălțînd numeroase rugăciuni către Dumnezeu și, crezînd, la fel ca toată lumea, că este auzit de Atotputernicul care îi acordă ajutorul pe motiv că este un copil curat.

Crescînd în vîrstă, adolescentul sensibil la suferințele celor din jur se visează de folos oamenilor, vindecîndu-i de boli și bucurîndu-se de recunoștința lor. Curînd bunica, Maria Căruntu, se stinge din viață, el avînd pe atunci vîrsta de șaptesprezece ani. Pleacă din sat pentru a învăța o meserie și constată mai întîi, cu deziluzie, că preocupările lui altruiste sînt luate în derîdere de către ceilalți, ceea ce îl determină nu să le întrerupă, ci să le exerseze în ascuns cu și mai multă ardoare.

Lucrează o vreme, în cadrul unor laboratoare nucleare de defectoscopie a metalelor în Moreni, Cîmpina, Găiești, Tîrgoviște, București, familiarizîndu-se cu domeniul energiei atomice, dar în același timp nu neglijează, ci din contră, își cultivă în baza experienței profesionale, "propria lui putere atomică", după cum măr-uisește tot el.

Din 1980 se hotărăște să se dedice înzestrării sale naturale, acceptînd și înfruntînd, pînă la urmă cu succes, dar și nenumărate eforturi, riscuri de toate felurile. În paralel, cu grijile și emoțiile implicate de dezvoltarea și exersarea însușirii nătive de a capta și transfera bioenergie, se va lupta vreme de mai bine de zece ani cu prejudecățile (sau reaua credință) ale unor oameni, unii nu lipsiți de pregătire științifică, (ba din contră), și bineînțeles, în cel mai înalt grad, cu gradele miliției și securității atotvigilente, care îl vor aresta - de obicei prin încălcarea legii (!) - de șapte ori în toată această perioadă. Se preocupă de studiul fiziopatologiei, al anatomiei umane, se familiarizează cu teoriile și tehnica veche chinezească privind vindecarea bolilor cu procedeele Yoga de concentrare, realizînd în baza experiențelor proprii, că se află pe un drum ascendent. Într-adevăr, aplicarea palmelor cu degetele întinse pe zonele afectate ale corpurilor vii, metoda sa de tratament, se dovedește a fi corectă, vechile învățături chineze demonstrînd că degetele sînt "antenele" cu care omul receptează energia vitală care circulă permanent în cosmos sub formă de undă, asemeni celorlalte forme de energie cunoscute pînă acum de om.

Pentru început tratează oamenii la locuința sa din Tîrgoviște, obținînd succese din ce în ce mai elocvente, unele de-a dreptul impresionante, incredibile pe plan intern pînă la apariția sa

spectaculoasă în domeniul teraputiciei. Cu timpul, în baza acestor rezultate miraculoase, incontestabile, unii medici de prestigiu, alți oameni de știință, înțeleg că este vorba de fapte reale, necunoscute sau neelucidate încă de către știință, dar verificabile, controlabile și desigur dirijabile. Începînd din anul 1986 Constantin Mudava este supus la diferite teste științifice, confirmînd așteptările unor specialiști precum Dr. Pantelimon Bărbulescu, biofizicianul Ion Mămulaș, Dr. Florin Brătilă, directorul Centrului de acupunctură și medicină tradițională București, Dr. Ivan Iotov directorul Institutului de parapsihologie din Sofia - Bulgaria, pr. dr. ing. Alexandru Măruță, directorul Institutului "psi" din București, Dr. Dumitru Constantin, șeful Secției de neuro-psihiatrie de la Spitalul Militar Central din București, Dr. Constantin Dumitrescu de la Spitalul Mînaștirea Dealul - Tîrgoviște, actualmente în București, ale căror concluzii le vom exprima pe parcursul cărții.

Recunoașterile și elogiile cuvenite au trezit însă și suspiciuni și invidii din partea unora (chiar specialiști) care au continuat să rămîna opaci în ciuda tuturor evidențelor. Popularitatea sa în neconținută ascensiune mai ales în rîndul pacienților tratați și vindeceți va face să fie tot mai hărțuit de autoritățile epocii, motiv pentru care din 1985 va recurge la tratarea "ambulatorie" a semenilor, deplasîndu-se dintr-o localitate în alta, în speranța că astfel va fi mai greu de identificat și tracasat. Așa se face că lucrează o perioadă în localitatea Godeanu Sărat - județul Buzău, apoi în București și în județele Dîmbovița și Argeș. Va fi reperat însă în comuna Băiculești - Argeș, moment de la care îi va fi dat să trăiască - cu mici întreruperi - o aventură ce se va sfîrși odată cu căderea regimului ceaușist.

În ziua de 9 septembrie 1988, cu ocazia unei descinderi a organelor de miliție la domiciliul unui cetățean dintr-o localitate Derviş, Constantin Mudava este surprins efectuând binecunoscutele-i ședințe de terapeutică. Ca primă măsură i se confiscă banii și celelalte lucruri personale găsite asupra lui. În același timp este sesizată Procuratura pe motiv că susținerea lui că posedă bioenergie de valoare deosebită pe care o parte o transfera suferinzilor, însănătoșindu-i în acest mod, este o afecțiune psihică ce reprezintă pericol pentru societate și se solicită în același timp aplicarea articolului 114 Cod Penal adică internarea într-o clinică de specialitate. În urma "examinării" lui de către Serviciul medico-legal al județului Argeș, Procuratura locală emite Rezoluția din 24 noiembrie 1988 prin care dispune internarea sa la Spitalul neuro-psihiatric Vedea care stabilește că întrucât ar fi fost suferind de paranoia și avînd în consecință, discernămîntul abolit. În speță i se reține că prin aplicarea tratamentului său prin transfer de bioenergie practică infracțiunea de înșelăciune în dauna avutului personal, dar avînd discernămîntul afectat nu poate fi pedepsit și drept urmare se solicită Judecătoriei orașului Curtea de Argeș să judece cazul și să confirme internarea într-un spital de psihiatrie. În mod deliberat organele procuraturii nu iau în seamă documentele ce atestă însușirile acuzatului, după cum ignoră de asemenea lipsa reclamației, așa cum cere legea. Dacă dezvăluim și substratul că în baza articolului amintit din Codul penal, o persoană putea rămîne internată (în fapt arestată) pînă la însănătoșirea sau ameliorarea constatată de medicii curanți, înțelegem că mobilul era altul: pentru înșelăciune, conform dispozițiilor legale, pedeapsa este închisoarea de la unu la trei ani, pe cînd aplicînd preveder-

ile articolului 114 c.p. durata reclusiunii putea fi nelimitată.

Mai apoi cade și acuzația de înșelăciune, întrucât se stabilește (de către dr. Angela Eminovici) că are un câmp bioenergetic de cel puțin 90 metri și deci susținerile lui sînt reale!

Contraexpertiza efectuată, la insistențele lui Constantin Mudava, de către Institutul de medicină legală "Prof. Dr. Mina Minovici" stabilește că nu are discernămînt afectat. Întrucît concluzia respectivă era în dezacord cu expertiza inițială, o nouă examinare la nivelul cel mai înalt concluzionează de asemenea că expertizatul este sănătos mintal și ca atare nu prezintă pericol pentru societate. Timpul trece, dar cu toate aceste reușite timpul parcă tot ar curge în detrimentul lui Constantin Mudava...

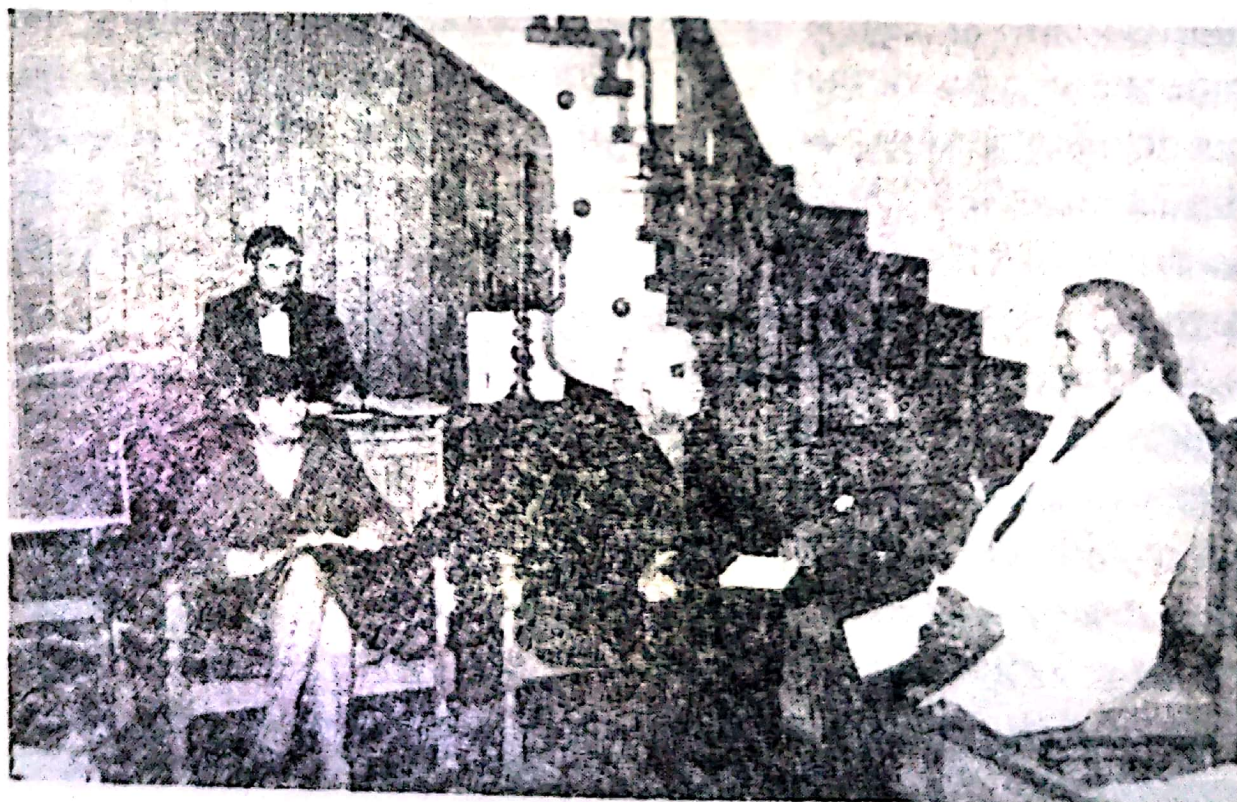
Coroborînd concluziile finale ale examinării științifice, cu documentele depuse la dosarul cauzei și cu declarațiile a 24 martori care au depus în sprijinul inculpatului, completul de judecată condus de judecătorul Constantin Crișu dovedește un act de mare curaj și-l absolvă de pedeapsă, prin Sentința nr. 111 din 22 mai 1989. Curajul acesta l-ar fi costat enorm pe doctorul în drept Crișu dacă n-ar fi intervenit pînă la urmă sfîrșitul regimului comunist.

Apărîndu-și cauza vieții sale și a atîtor năpăstuiți ai soartei, Mudava face demonstrații spectaculoase în fața instanței, în prezența unei numeroase asistente, reunită special, situație absolut inedită, cum nu mai cunoscuse de demult sau poate nicio dată acea judecătorie !

Dar să-l cităm mai bine pe judecătorul Crișu, care a fost chiar "in causa":..." în jurul orei 9,00 mai mulți polițiști se ocupau cu ordinea și cu dirijarea circulației pe alte artere, strada principală

fiind, practic, blocată de o mare de oameni care nu puteau fi înlăturați. Așa ceva nu se mai văzuse decît cu ocazia Hramului Maicii Domnului care are loc, an de an, la 15 august, la ctitoria lui Neagoe Basarab"...publicația "Palatul de justiție" nr. 1/1990

Impresionante sînt depozițiile martorilor veniți să-l salveze pe cel care la rîndul lui îi salvase! Erau acolo persoane care și-ar fi dat viața pentru el, deoarece fără el n-ar mai fi trăit pînă la acea dată. Menționăm numai cîteva dintre ele: Poșchină Maria de 43 de ani, din orașul Pucioasa, prezentînd o radiografie care certifica diagnosticul de cancer la sînul stîng și un ganglion inflammat puternic sub braț, anterior tratamentului Mudava, a afirmat că după prima ședință sînul i-a plesnit ca o plagă purulentă și astfel infecția a fost eliminată, însănătoșindu-se; Bătrînu Doina de 24

de ani, din București, s-a tratat de leucemie, dar fără nici un rezultat, ajungând în stare de epuizare și așteptându-și sfârșitul implacabil; după numai două sedințe a putut să se miște din nou, i-a revenit pofta de mâncare, iar părul, care între timp îi căzuse, a reînceput să crească; Iliescu Gheorghe, de 50 de ani, tot din București, operat de cancer de două ori, fără succes, după cîteva sedințe de tratament cu Mudava, a început să elimine infecția din organism, însănătoșindu-se și el. După tratamentul Mudava constatînd creșterea hemoglobinei de la 4,4 la 10,7, medicii care îl operaseră își exprimau nedumerirea și surpriza.

Pînă la urmă, grație eforturilor depuse personal, a ajutorului dezinteresat primit de la cei vindecați și a onestității autentice a judecătorilor, Constantin Mudava și-a dovedit nu numai nevinovăția, dar și valoarea incontestabilă pusă în slujba semenilor. Poate numai acest episod ar merita o carte, cartea consacării sale ca fenomen în terapeutică!

Dar vîlva stîrnită de acest proces ce i s-a înscenat și mai ales faima sa de tămăduitor miraculos, ce s-a răspîndit cu iuteală pretutindeni, nu putea să nu ajungă și ... la Scornicești, unde trona atotputernică familia Bărbuleștilor, un mic regat în interiorul altuia mai mare, condus de ruda lor incomparabilă!

A fost instalat mai mult cu forța într-o vilă din fieful lor și încadrat la C.P.A.D.M.-ul din localitate în ideea "subtilă" de a-l folosi ca pe un angajat personal, numai în folosul lor. Numai că noul "slujbaș" s-a dovedit a fi și cel mai nesupus, continuînd să se ocupe de cei mulți și suferinzi de-adevăratele, care îl asaltau în continuare! Utilitatea deosebită și-o dovedise, înlăturînd sechelele rupturii și sudării unui antebraț al "doamnei istoric", așa că nu se putea recurge la alungarea lui, trebuiau

găsite alte metode mai perfide, cum erau interzicerea accesului pacienților fără știrea sa, dezinformarea lor când se interesau telefonic etc., mai ales că știindu-i de-acuma și puterea neobișnuită îi cam știau de frică! Pare neverosimilă afirmația, dar acesta este adevărul ! Într-o zi Scorniceștiul a fost invadat de o șatră de zlătari, care nu mai voiau să plece, voiau să-i trateze și pe ei Mudava, și tot așteptându-și rîndul au cam făcut să mai dispară cîte ceva. Intervenția milițienilor n-a ajutat la nimic, așa că șeful lor, Emil, mai în glumă, mai în serios l-a rugat pe bioterapeut să găsească vreo soluție să-i scoată de acolo. Mudava s-a dus între ei, a ales un cocîrjat, l-a adormit realmente, nu hipnotizat, și l-a pus să meargă normal, ba să se mai cațere și în fața congenerilor uimiți și îngroziți în același timp. La sfîrșit le-a pus în vedere că-i va adormi pe toți și-i va face el să plece, dacă nu se hotărăsc ei, însă aceștia n-au mai avut nevoie de altă invitație și au luat imediat startul.

Familia suspusă a prins gustul unor astfel de distracții, și cu prilejul unor mese, ori alte evenimente cu participatie restrînsă, îi solicitau și alte servicii de profil, folosindu-se de mediumuri ocazionale, dacă tot le era la dispoziție permanentă. Era pus "să adoarmă" pe cîte unul ales pe vreun membru al familiei și să i se comande diverse acțiuni spre distracția simandicoasei asistente, ba să mai fie și întreat (deștepți, oamenii) ce părere are de cutare, sau de cutare dintre mărimile zilei etc. Mudava se conforma, numai că formula evaziv întrebările, după cum tot evaziv și aluziv proceda și cînd i se cerea să spună, să previzioneze, cam cît va mai continua Ceaușescu să conducă țara (în acest mod). Era o curiozitate mai mult a doamnei "istoric", care ascultînd răspunsurile, aprecia cu gravitate dar și precizie

că "dacă se duce Nicu, se duce tot nemul!".

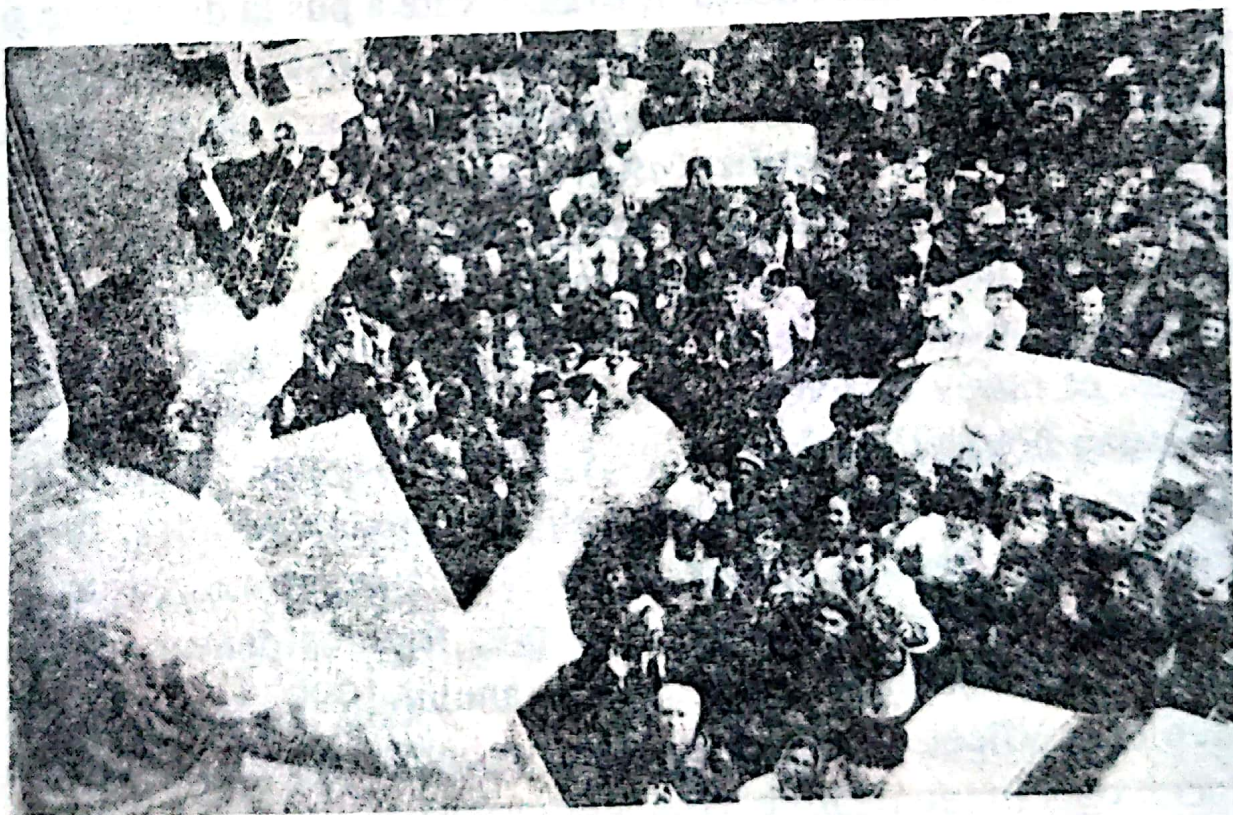
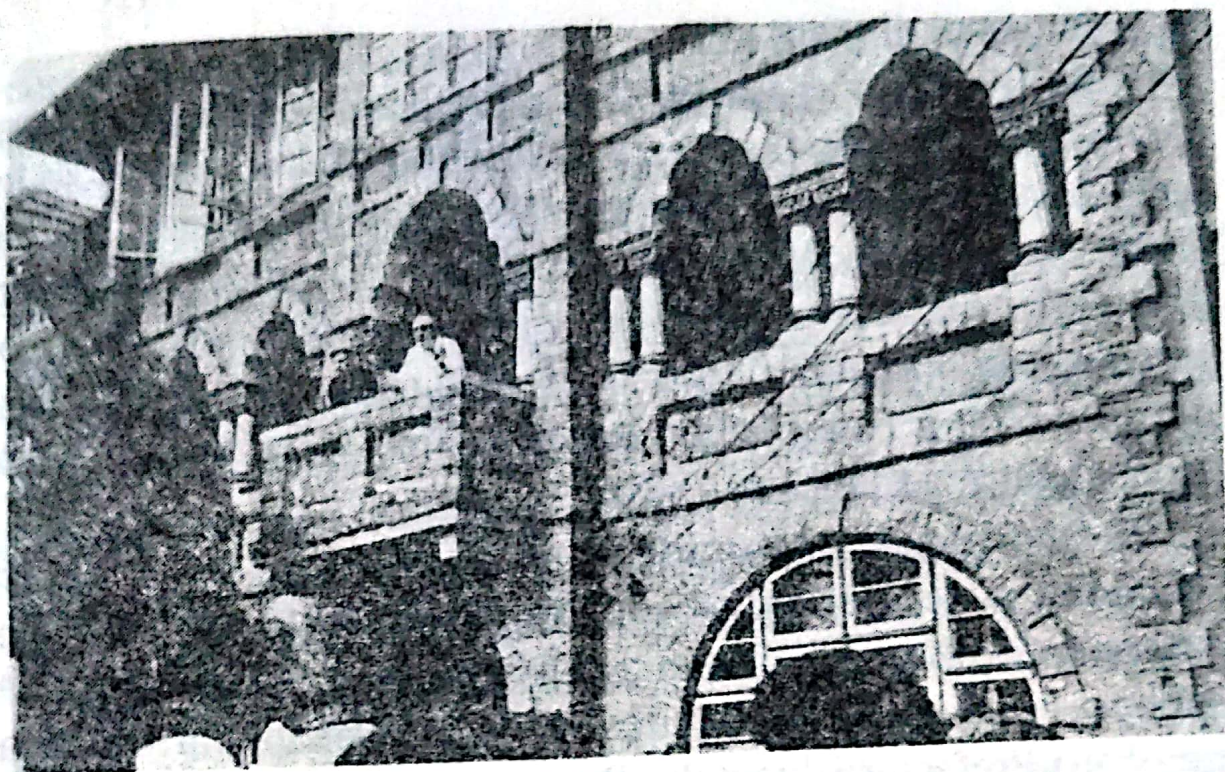
Cu toate acestea Bărbuleștii n-au fost prea mulțumiți de prezența lui Mudava, pentru că acesta se dovedea pe mai departe neascultător, dădea prioritate celor mulți, poporului, cum zicea el. Pînă la urmă, conflictul s-a produs în urma refuzului repetat de a-l trata pe Emil de *lupus eritematos*, deoarece nu se putea îndeplini o condiție obligatorie bioterapeutică: "din cauza serviciului" nu putea fi niciodată treaz, adică să se abțină de la consumul de alcool! Într-o după-amiază, șeful Miliției, aflat ca de obicei sub influența alcoolului, l-a somat să izgonească pe pacienți și să se ocupe de el, dar s-a lovit de același refuz ferm și argumentat, ceea ce l-a făcut să scoata pistolul și să amenințe că-l va folosi! L-a pus însă imediat în toc de teamă, auzind (și știa că nu e de glumă) că va adormi înainte de a lua linia de ochire, urmînd să fie trezit la o dată neprecizată și cam îndepărtată. Aceasta a fost picătura care a umplut paharul, pentru că Mudava în noaptea aceea și-a luat "aparatura" (adică propria-i persoană!) și a părăsit acel oraș pentru totdeauna.

Spre toamnă s-a stabilit cu contract în regulă, încheiat cu O.J.T. Prahova, la Bușteni și a reînceput să-și trateze semenii cei mulți și neajutorați în suferințele lor. Dar o asemenea înfruntare a clanului conducător nu putea rămîne "nepusă la punct", iar ocazia s-a ivit curînd: congresul al XIV-lea al Partidului. În zilele premergătoare, Mudava a fost din nou arestat, tot fără forme legale, numai în baza "ordinului de sus" și întemnițat în arestul inspectoratului județean, de unde n-a fost eliberat nici după congres. Milițienii de acolo, oameni cu frica lui Dumnezeu din ceruri și mai ales a lui Mudava de pe pămînt

nu i-au ras totuși barba, prevalîndu-se de faptul că era arestat preventiv și nu deținut în baza vreunei hotărîri de condamnare penală.

Și a venit ziua de 21 decembrie, cînd întemnițatul le-a strigat să elibereze pe toți cei nevinovați, că dictatorul are zilele numărate iar poporul va fi liber. Din teama că ar putea provoca răzmeriță, a fost transportat împreună cu alți cîțiva reținuți, tot fără nici un temei juridic, la Penitenciarul din localitatea "I.L.Caragiale", județul Dîmbovița. Celor care i-au tăiat barba le-a pus în vedere că urmează dezastrul și într-adevăr, a doua zi, pe 22 decembrie s-a generalizat opoziția activă împotriva lui Ceaușescu, iar în penitenciar s-au răsculat și deținuții... au fost clipe de groază pentru toată lumea de acolo, numai el nu și-a pierdut cumpătul, fiind pentru toți un factor de echilibru... Deținuții care nu mai ascultau de nimeni au fost constrînși pînă la urmă să intre cu toții în curtea interioară. Doi gardieni și-au pierdut cumpătul și au tras cu pistolul, rănind cîțiva oameni; Mudava s-a îngrijit de aceștia și totul s-a terminat pînă la urmă cu bine. dar binele acesta a făcut să fie pus în libertate, nu pe 23 sau 24 decembrie, cum s-a întîmplat în alte părți în cazuri similare, ci abia pe 2 ianuarie 1990 de către reprezentanții comitetului Județean provizoriu de Uniune Națională Dîmbovița..

Se instalează de îndată în orașul Pucioasa, dar după nici două luni este nevoit să renunțe din cauză că pacienții năvălind în număr mare, condițiile de cazare în acea mică așezare submon-tană deveniseră insuficiente. În disperare de cauză - pacienții trebuiau să-și aștepte rîndul la tratament chiar și cîte trei zile, dar și pentru a-și pune la încercare puterea, a procedat la trata-ment în colectiv și de la distanță, el stînd în balconul hotelului,

Pucioasa - arhitectură locală și fortificare bioenergetică

iar ei în parcul din față.

Oamenii simțeau și așa efectul ameliorant. Mudava povestește cum o tânără femeie îi mărturisea recunoscătoare, cum acolo în parc, îi revenise subit ciclul întrerupt de mai mulți ani, deși la vârsta ei era încă departe de menopauza normală! Cineva ar putea afirma, neîncrezător, că ar putea fi la mijloc și o autosugestie... Acestuia i s-ar putea răspunde că în cazul acesta autosugestia a fost declanșată de un om a cărui influență bioenergetică este de 100-140 m !

În vară găsește condiții mai bune de lucru la Slănic Moldova și se mută acolo pentru câteva luni, renunțând în favoarea localității Bran din apropierea Brașovului, unde i se promisese un spațiu în clădirea fostului cinematograf. În baza aprobării Prefecturii Județului Brașov, care a pus la dispoziție și fondurile financiare corespunzătoare, Constantin Mudava împreună cu câțiva oameni de suflet s-au ocupat de renovarea cinematografului (neutilizat) și amenajarea acestuia în scopuri terapeutice. Totul a decurs bine și frumos pînă la finalizare, cînd câțiva indivizi ale căror interese erau cît se poate de transparente, i-au instigat pe brăneni să nu-i permită să se instaleze acolo, pe motiv că-i vor invada tot felul de boli molipsitoare de pe urma bolnavilor, deși se știe clar că el nu tratează pacienții contagioși. A urmat instalarea lui în comuna Mîndra, lîngă Făgăraș, dar localul cu ciment pe jos era impropriu pentru o asemenea îndeletnicire, fiind mult prea friguros pentru oameni cu sănătatea șubredă. La începutul anului 1990 s-a stabilit în stațiunea Vîlcele de lîngă Brașov (în județul Covasna, unde a lucrat pînă în luna aprilie, cînd a întrerupt).

Considerăm că e locul și momentul să spunem lucrurilor pe

nume în această privință! Acest om cu însușiri naturale miraculoase în sprijinul sănătății semenilor (cum sînt doar cîțiva în întreaga lume, cît e ea de mare) este considerat de unii că ar putea produce miracole și în finanțele precare ale unor stațiuni ori alte asemenea așezăminte, numai prin forță proprie! Hai să stăm cu picioarele pe pămînt și să gîndim cu capul: oare unor alte personalități, cu alte profiluri, cum sînt, să zicem fotbalistul Mathäus sau artistul Pavarotti li s-a pretins ori li s-ar putea pretinde ca prin forțe proprii să susțină financiar întregul club sportiv din care face parte, ori întreaga orchestră care îl acompaniază, cu toate instalațiile și celelalte accesorii aferente?!

Iar dacă mai luăm în considerație faptul că în luna ianuarie a anului 1991 a fost invitat în Grecia de către Dr. Evangelis Stamatilis din Volos, ocazie cu care a făcut o nemaivăzută demonstrație de forță, "luînd bolile cu mîna", la propriu și la figurat, spre încîntarea și surpriza, în primul rînd, a pacienților și nu în ultimul rînd a medicilor.

A stat aproximativ o lună și i s-au făcut oferte avantajoase de a mai rămîne în Grecia oricît, poate chiar definitiv, însă el s-a întors între ai lui, așa cum o va face apoi și mai tîrziu, cînd va călători în Germania.

În aprilie va pleca la München, unde va fi primit călduros de o bogată comunitate românească. După cîteva zile de însănătoșire miraculoasă a unor suferinzi, preotul de la biserica românească din oraș îi va organiza o întîlnire afectuoasă cu conaționalii din zonă.

Cu același prilej este încărcat cu daruri și i se promite asigurarea tuturor condițiilor materiale de existență, satisfacerea oricăror alte pretenții în caz că va accepta să trăiască în conti-

nuare în mijlocul comunității românești din Germania. Dar orice comunitate etnică din exil este mult prea mică și dramatic insuficientă, comparativ cu marea comunitate a neamului cu rădăcinile adânc înfipite în pământul străbunilor, iar Constantin Mudava în simțirea sa autentică nu face nici el excepție, mai ales acum când libertatea de circulație nu mai este un ideal irealizabil, o himeră, precum pînă de curînd. A revenit deci în mod firesc în țară...

La granița dintre anii 1991-1992 Mudava a călătorit în ținuturile românești de dincolo de Prut, unde a fost primit cu multă căldură de conaționalii noștri. Chiar în ziua sosirii, Agenția "Moldova Pres" comunică: "La data de 23 decembrie 1991 a sosit la Chișinău domnul Constantin Mudava, președintele «Societății Umaniste pentru Sănătate Mudava», cu sediul la Brașov.

Este pentru prima dată cînd domnul Mudava este în vizită în Republica Moldova. Scopul acestui contact este trecerea în revistă a posibilităților de colaborare, în plan științific și practic, cu compania "KVT" din Chișinău, privind metodele netradiționale și parapsihologice de tratare a diverselor afecțiuni".

În toată această perioadă a realizat contacte științifice (fiind primit inclusiv la Ministerul Sănătății și ședințe publice de biomasaj, tratînd (și însănătoșind) 70 de pacienți. Cazul unui copil, în vîrstă de 4 ani și jumătate, surdo-mut din naștere, vindecat în zece ședințe (după cea de a cincea a început să audă) a constituit un subiect spectaculos, prezentat pe larg la televiziunea moldovenească.

S-au publicat despre el numeroase articole, iar interviul luat

pentru radio s-a difuzat de 5 ori.

Ziaristul Victor Ladaniuc, care i-a publicat un interviu în "Moldova Suverană" suferea de calcul renal. După cea de-a treia sedință de bioterapie, piatra de la rinichi a început să se fărâmițeze.

Astăzi vin la Brașov să se trateze la Mudava și români de peste Prut, alături de oameni din toată lumea...

Față de valoarea înăscută și cultivată (numai de el însuși) în ciuda atîtor opreliști, după cum s-a văzut pînă aici, avîndu-se în vedere utilitatea lui inestimabilă, ar trebui ca autoritățile sanitare de la cel mai înalt nivel să-i acorde sprijinul necesar, sprijin ce s-ar reduce în fapt la un local adecvat (unde și pacienți ar putea plăti cazare și masă ca la spital, că doar suferinzi sînt) nu să fie obligați să locuiască la hotel și să mănînce la restaurant sau te miri unde) și să-i repartizeze o echipă de specialiști compusă din cadre medicale și biofizicieni, plătită din banii statului, ai Ministerului Sănătății, precum și aparatura de control necesară. și toate acestea - care nu sînt deloc multe - pentru ca toți acești nefericiți din România ce necesită ajutorul să nu mai conteze doar pe altruismul său caracteristic și pe orgoliul lui! Hai să fim realiști și să acceptăm că omul, acum cînd este invitat de tot mai multă lume peste hotare, unde i se pun la dispoziție condiții incomparabile, unde este într-adevăr remunerat la nivelul valorii sale ridicate, acum cînd poate pleca oricînd, ar putea reveni din ce în ce mai rar în țara natală spre regretul miilor de compatrioți pe care i-ar putea ajuta, precum și al nostru, al tuturor, pentru că nu e puțin lucru ca printre oamenii fenomenali ai lumii să se mai numere și cîte un român!

Constantin Mudava este un patriot autentic, conștient că in-

clusiv (dacă nu chiar în primul rând) numele lui cu rezonanță
dacă îi impune să nu-și uite congenerii aflați în suferință, să le
fie pe mai departe sprijin (bio)fizic și moral, să fie pe mai
departe un reper insolit în peisajul autohton contemporan.

II

TESTE ȘI ATESTĂRI

În anii '70 câțiva entuziaști români, nu lipsiți de teme profesionale și științifice s-au apucat, din curiozitate, să investigheze nici mai mult nici mai puțin, decât enigma vieții. Ceva mai târziu, în România se construieră și aparate de cercetare a tainei viului, reușindu-se "imortalizarea" unor stadii ale vieții cea veșnic curgătoare. Aparatul în cauză se numea electronograf, reprezentând pe atunci un fel de unicat în domeniu. Se pare că noi, românii, avem prioritate în multe domenii ale științei și tehnicii, dar ne remarcăm în special prin prioritatea de a lăsa altora gloria de a-și însuși (și merge pe) căile deschise de noi, precum se va vedea și de această dată...

După anii '80 Dr. Pantelimon Bărbulescu își luase în serios noua pasiune, care îi va marca viața, devenind o a doua specializare, și efectua în mod curent electronografii în scopuri științifice. Pe vremea aceea eram, dacă nu singurii în lume, în tot cazul, printre primii... Rezultatele erau îmbucurătoare și verificabile, din moment ce au început să vină în țară specialiști străini amatori să cumpere la preț bun aparatul numit electronograf, de construcție românească, rod al colaborării dintre câțiva medici și electroniști. Dar cum să vinzi la vremea aceea un asemenea aparat străinilor?! Las' că n-aveai voie, dar n-aveai nici text de lege pentru a exporta o asemenea noutate! L-am ținut deci secret! Dar ce secret poate fi păstrat în secolul XX?!

Destul că străinii, care nu erau străini de materie, avînd cele două elemente, adică obiectul de studiu și rezultatele (certe) ale cercetărilor, au construit singuri legătura dintre ele, adică electronograful, existent deja la noi. Noi n-am pierdut numai banii cuveniți din prezumtiva vînzare, ci și posibilitatea de a proba că l-am construit totuși primii. Dar astea-s chestii românești, care, precum spuneam, ne individualizează între celelalte nații.

Ajungem în asemenea condiții, în anul 1987, cînd în fața doctorului Pantelimon Bărbulescu se prezintă Constantin Mudava, care pretinde că are cîmpul bioenergetic ieșit din comun, precum și capacitatea de a transmite bioenergie altor organisme vii, rugînd să fie verificat, ezpertizat. Omul de știință solicitat îl supuse pe acesta probelor la amintitul aparat, efectuînd electronografii și în baza experimentului, a emis, cu probitate profesională, rezultatul; îl vom reda îndată, cu toate peripețiile ce le-a implicat, întîmplări inimaginabile pentru vremuri normale și oameni normali, dar posibile și adevărate pentru acele vremuri...

Cabinetul de acupunctură

al Spitalului, Sectorul I

Str. Cobălcescu Nr. 2

Disp. Nr. 12 - Diham

La solicitarea Tov. MUDAVA CONSTANTIN din Tîrgoviște, j. Dîmbovița, am efectuat electronografii (metoda electronografiei) la 4 subiecți amatori (3 femei și un bărbat, între 29 și 33 ani) în zilele de 7 și 13 iulie, utilizînd un electronograf de concepție și construcție românească, reglat să

descarce impulsuri de 45 KV într-un interval de 0,10 secunde.

Imaginile electronografice au fost efectuate înainte, în timpul și după efectuarea experimentului care constă din apropierea mâinilor tov. MUDAVA C. de mâinile subiectului sau corpului acestuia.

Subiectul descria la un interval 2-4 minute senzația de căldură sau paretezii (furnicături) pe care le semnala. În acest moment se declanșa aparatul.

Imaginile electronografice obținute (în polaritate pozitivă) sugerează posibilitatea tov. MUDAVA C. de a influența la subiect o serie de modificări vasomotorii periferice (induce la subiect).

Pe electronografiile alăturate se poate observa modificarea polarității semnelor, comparativ înaintea și după terminarea experimentului.

Experimentul pe doi subiecți bolnavi (la cererea acestora) femeie de 58 de ani cu pareză (?) după tumoră toracală joasă, operată, și bărbat de 35 de ani cu hemipareză spastică după hematom cerebral operat, aceștia au semnalat apariția unor senzații de căldură și parestezii pe membrele afectate, senzații care s-au putut obiectiva macroscopic prin modificarea culorii și temperaturii pielii (luată palpatoriu), comparativ cu membrul sănătos, senzații și modificări obiective care au dispărut la un interval variabil (5-10 minute) după încetarea experimentului.

Deoarece există unele indicii obiective privind particularitățile de biocâmp ale tov MUDAVA C., propunem explorarea sistematică, (inclusiv termografie, reografie, pletismografie, măsurarea concomitentă a valorii pulsului, respirație și T.A., electronografie în efect Kirlian, fotografii în infraroșu) în cadru organizat.

Notă: Fenomenele observate sînt reproductibile, inclusiv electronografiile - a se vedea clișeele alăturate.

Data: 13 iulie 1987

Dr. Bărbulescu Pantelimon

Așadar, cu autoritatea ce i-o dădeau calificarea și cercetările efectuate, Dr. Pantelimon Bărbulescu certifica rezultatul strict

obiectiv, științific, nasăvîrșind prin aceasta nici o abatere la normele profesionale sau morale; mai mult, are credința că este în folosul științei și propune continuarea cercetărilor. Numai că C. Mudava va fi curînd acționat în justiție pentru... pentru că îndrăznește să afirme că în România mai era și altcineva ieșit din comun, în afară de "cel mai iubit fiu al poporului", cum personajul dispusese să fie supranumit. Acuzația suna mai prozaic, după cum am văzut în primul capitol: "ori se lasă cu o internare la nebuni, ori dacă are discernămînt, i se documentează înșelăciunea, urmînd a fi ascuns pentru cîțiva ani",

Dar doctorul Pantelimon Bărbulescu avea de apărut nu numai un om, el avea de apărut propria autoritate științifică pentru că Mudava i-a ocazionat - ceea ce la urma urmei este important pentru știință - finalizarea unor cercetări de certă valoare și originalitate, începute chiar cu cîțva timp în urmă. Astfel, în anul 1987, la al II-lea Congres Internațional de Acupunctură din Cehoslovacia, a prezentat concluziile sale asupra "fenomenului Mudava", care au fost publicate în anul următor în revista vest-germană "Akupunkturazaturiculoterapeut".

Așadar, iată-l pe doctorul Pantelimon Bărbulescu apărîndu-l pe Constantin Mudava pentru a se apăra pe el și apărîndu-se pe el prin apărarea acestuia!

Cine este acest doctor, care alături de Constantin Mudava (vor mai apărea și alții, ce vor da bătaie de cap autorităților ceaușiste în acest caz) își permite să sfideze?! Drept pentru care Dr. Pantelimon Bărbulescu este chemat în fața *organelor*. De mai multe ori! Doar-doar va fi determinat să-și renege cercetările. Din 1987 și pînă la 20 decembrie '89 va fi tracasat, șicanat și somat să-și renege rezultatul cercetărilor; omul era

amenințat cu suspendarea dreptului de a mai profesa medicina, sau în cel mai bun caz, retrogradarea la ultima treaptă a profesiei și mutarea în provincie, într-un sat unde să nu mai aibă curent electric pentru electronografii; cercetătorul științific era pus în situația dramatică de a nega ceea ce nu putea fi negat: subiectul Mudava Constantin are un biocâmp energetic mai mare decât cel normal, precum și posibilitatea de a transmite bioenergie. În loc să fie făcută publică această situație onorantă de la noi, ne aflăm în postura aberantă de a anihila pe autorul cercetării laolaltă cu subiectul său!

Dar dacă oamenii s-au dovedit îndărătnici, o soluție tot s-a găsit. La puțin timp, electronograful s-a stricat, i s-a ars o piesuță ceva - a fost dus la reparat, de unde n-a mai fost readus!

Pe aceeași poziție curajoasă - hai să judecăm, reîntorcându-ne la vremea respectivă - s-au situat și alți oameni din domeniu, așa după cum se va vedea mai departe, dar electronografia, începută ce e drept, de sovieticul Kirlian, va fi adjudecată cu cei de peste hotare chiar dacă printre cei mai buni se află un român, Florin Dumitrescu, dar unde-i unul...

Iar dacă e să spunem adevărul în întregime, însăși denumirea de "electronografie" este de sorginte românească, fiind formulată de același Florin Dumitrescu, în calitate de inventator. Rezultatele cercetărilor sale de pionierat în domeniul electronografieî, obținute în colaborare cu Dr. Eugen Celan, au constituit de altfel obiectul unor invenții, prima invenție înregistrată în lume pe această temă. Invenția a fost urmată de altele, ale acelorași, astfel că se poate susține totuși, pe bază de probe certe că electronografia, ca metodă de investigare a viului, a fost inventată în România.

După plecarea lui Ion Florin Dumitrescu în străinătate, a rămas în țară ca principal continuator al noii ramuri științifice, fizicianul Ion Mamulaș, unul din tre cei mai apropiați discipoli ai savantului autoexilat numai pentru a-și continua cercetările. Mamulaș a fost remarcat încă de pe când era student de către Florin Dumitrescu, care l-a și cooptat cu succes în realizarea unor experiențe în domeniu.

Absolvind facultatea, Ion Mamulaș a fost repartizat la Alexandria, dar eminentul om de știință, pe atunci șeful "Laboratorului de electronografie și bioenergie aplicată de pe lângă Ministerul Chimiei", s-a zbatut enorm și pînă la urmă, grație prestigiului și eforturilor sale, a reușit miracolul de a și-l aduce în subordine, acțiune benefică din moment ce după aceea au realizat împreună lucrări de rezonanță în lumea științifică.

Plecarea lui Florin Dumitrescu a determinat "reprofilarea" laboratorului ce-l condusesese, iar electronografia - știință de origine românească - s-ar fi terminat pentru noi, românii, la acel moment dacă Ion Mamulaș, cu tenacitatea și orgoliul tinereții, n-ar fi continuat cercetările pe cont propriu și uneori semiclandestin, publicîndu-și constant rezultatele în reviste de specialitate din țară și din străinătate și trimițînd lucrări la congresele internaționale. Toate aceste strădanii l-au confirmat ca exponent de marcă al electronografiei, noua ramură a biofizicii. O recunoaștere prestigioasă a prodigioasei lui activități este diploma de "Membru de onoare" al "National Institute of Electromedical Information" din New York, acordată în vara anului 1991.

În cadrul acestor serioase preocupări științifice se înscrie și buclucașul episod cu Constantin Mudava; studiindu-i aptitu-

dinile deosebite, atestându-le și evidențiind efectele pozitive, a dus curajul pînă la capăt și în acea epocă de "plenar" dogmatism ceaușist, a certificat în mod public concluziile examinării acestuia...

Ministerul Sănătății - Spitalul Clinic
al Municipiului București
Centrul Metodologic de Acupunctură
Str. Visarion Nr. 4-6
București

În perioada 15.07-27.07.1987 l-am cunoscut pe Mudava Constantin. A venit la mine în legătură cu posibilitățile pe care le-aș avea de a testa aptitudinile sale de transfer energetic. Transferul energetic (sau mai bine zis bioenergetic) îl pot realiza anumite persoane dotate cu aptitudini deosebite, influențînd diverși subiecți, oameni cu dereglări fiziologice (pînă la patologie) prin emisii de biocîmp care normalizează sau tind să nominalizeze funcțiile fiziologice inițial dereglate.

În scopul testării acestor aptitudini la tov. Mudava, am procedat întîi la un experiment în care dumnealui a acționat prin pasaje ale mîinilor la distanța de cca 1,5 m de persoana mea (îndeosebi în zona membrelor mele superioare). După cca. 30 de secunde am avut o senzație evidentă de furnicături, îndeosebi pe brațul drept, urmată de o senzație de căldură. Repetînd după un interval de timp, senzațiile au fost aceleași.

În continuare am procedat la cîteva înregistrări electronografice utilizînd un electronograf de tip IPA, reglat la penultima treaptă de manevrare a amplitudinii impulsului electronografic.

Într-un prim experiment cu metoda electronografică, am efectuat înregistrări electronografice palmare, în stare banală, la C. Mudava și la mine. După aceea, s-au efectuat înregistrări electronografice palmare (la aceiași parametri ai electronografului) pe mine în timpul transferului bioenergetic făcut de C. Mudava. Impulsul electronografic a fost declanșat în momentul raportării senzațiilor specifice acestui transfer. De asemenea s-a înregistrat imaginea electronografică palmară a lui Mudava imediat după transferul bioenergetic.

Analizând imaginile electronografice astfel obținute, se pot face următoarele observații :

- comparînd amprente electronografice ale persoanei asupra căreia a acționat prin transfer bioenergetic C. Mudava (înainte și după transfer), imaginea electronografică palmară obținută după transfer este net diferită față de cea obținută înainte de transfer. Această observație confirmă faptul că Mudava are aptitudini care, prin transfer bioenergetic (emisii de biocîmp), pot induce unele modificări fiziologice la persoanele asupra cărora acționează ;

- imaginea electronografică palmară a lui Mudava în stare banală este tipică pentru un subiect sănătos, foarte echilibrat psiho-somatic (cu efect pelicular uniform distribuit pe conturul palmelor). Amprenta electronografică palmară a lui C. Mudava imediat după transferul bioenergetic este puțin modificată față de cea din starea banală (o ușoară intensificare a efectului pelicular, cu descărcări electrice mai ample în zona punctului Ting al meridianului 3 FOCARE, meridian foarte important în ceea ce privește schimburile energo-informaționale - în sensul acupuncturii clasice chineze).

Este deci de remarcant faptul că, pentru realizarea transferului bioenergetic, C. Mudava are nevoie de o foarte scurtă perioadă de concentrare (de ordinul secundelor), efectele apar de asemenea după o scurtă durată (0,5-1 minut) iar efortul făcut nu afectează semnificativ persoana lui C. Mudava.

Într-o altă serie de experimentări s-a utilizat o tehnică asemănătoare cu tehnica fotografiei Kirlian, înregistrările de electroluminescență fiind efectuate pe degetele index ale subiecților. Unul din subiecți a fost un bărbat în vîrstă de 36 de ani, celălalt subiect fiind C. Mudava. Degetele index ale celor doi subiecți s-au plasat pe ecranul de expunere, pe aceeași peliculă fotosensibilă, la distanță de 3,5 cm între degete. Înregistrările amprente electrogafice ale degetelor s-au efectuat în stare banală și în timpul transferului bioenergetic (în momentul apariției senzației respective).

În stare banală, aura electrografică a primului subiect (bărbatul de 36 de ani) este destul de bine pronunțată, în timp ce aura electrografică a indexului lui C. Mudava este mai puțin pronunțată, cu întreruperi și cu o descărcare ??? în zona punctului Ting al meridianului ???.

În timpul transferului bioenergetic, aura primului subiect crește ușor ca amplitudine, în timp ce cea a lui Mudava crește evident în amplitudine, se uniformizează pe contur (în special la vârful indexului). Acest experiment indică faptul că, într-adevăr, în timpul transferului bioenergetic, cel puțin indexul lui Mudava emite o energie (ca biocîmp) capabilă să influențeze subiecți umani.

Observațiile experimentale pe care le-am putut efectua în prezent par să indice un grad destul de mare de verosimilitate

că Mudava posedă unele aptitudini deosebite care merită a fi studiate în continuare. Dat fiind faptul că la ora actuală, știința cunoaște puține elemente de natură să explice satisfăcător astfel de fenomene, nu putem avansa încă ipoteze explicative fără o cercetare prealabilă experimentală aprofundată.

Într-o primă etapă sînt necesare o multitudine de studii experimentale care să certifice pe deplin fenomenul (sau fenomenologia), urmînd ca apoi să se treacă la explicații și utilizare practică.

23.07.1987

Întocmit de :
fizician MAMULAȘ IOA N
as. indescifrabil

Un alt specialist, Dr. Costin Dumitrescu, afirmă la rîndul său: "L-am cunoscut pe Constantin Mudava în anul 1988 în orașul Tîrgoviște, prin intermediul unui prieten care avea soția bolnavă. Deși diagnosticul era fără speranțe (scleroză în plăci), a apelat la domnul Mudava, rugîndu-mă să-l însoțesc în vizita ce l-am să o facă acestuia, ceea ce eu am acceptat și din curiozitate profesională. Cunoaștem din presă efectele benefice ale bioenergiei (cazul Djuna Davitașvili ș.a.), dar le acordam credit într-o anumită măsură.

Am dorit să mă implic într-o astfel de experiență terapeutică pentru a simți și verifica efectele la modul personal. Ne-am deplasat la domiciliul bioterapeutului, unde acesta ne-a aplicat terapia în grup. De la distanța de 4-5 m., a întins mâinile către noi, care eram așezați pe scaune și țineam mâinile cu palmele în sus și degetele întinse, îndreptate în direcția lui. După câteva secunde (fără să ne fi sugerat cineva) am simțit în degete parestezii (furnicături moderate) și o senzație de curent de aer rece. La experiență au participat 6 persoane. Încă din timpul sedinței am simțit o stare de relaxare care s-a accentuat după sedință, iar noaptea următoare am avut un somn prelungit și odihnitor.

În timpul tratării individuale a fiecărui pacient de la distanță, sub un metru, pe când Constantin Mudava executa "pase" deasupra unor zone ale corpului, am constatat aceleași senzații și în spatele său, în special la nivelul umerilor lui, senzații resimțite cu atât mai mult cu cât deplasam mâinile alternativ în palm vertical. Constatarea mi se pare relevantă prin faptul că exclude posibilitatea fixării cu privirea de către terapeut, deci și a unei eventuale hipnoze, pe de o parte, iar pe de altă parte, duce la stabilirea unor similitudini cu generarea unui curent electric prin deplasarea într-un plan ce întretaie liniile unui câmp magnetic.

După terminarea sedinței individuale, toate persoanele de față ne-am strâns de mâini, constituind un fel de lanț în care a intrat și terapeutul; toți am simțit o căldură din ce în ce mai plăcută care era localizată în abdomen și ascensiona încet către torace. Personal am resimțit-o la 4-5 minute de la realizarea "lanțului" și a durat, cu o intensitate crescândă, încă 3-4 minute,

menținându-se apoi încă circa 5 minute după sfârșitul experienței. Senzația a fost resimțită relativ diferit ca intensitate de către persoanele de față, dar căldura au descris-o aproape identic. Vîrsta celor de față a fost între 10 și 70 de ani.

În cazul pacientei la care m-am referit, a început tratamentul cu bioenergie - cum îi spune Constantin Mudava - am urmărit îndeaproape evoluția sclerozei în plăci. După 2-3 ședințe starea ei s-a îmbunătățit, însă ulterior efectul nu s-a mai făcut simțit, în ciuda numeroaselor ședințe.

Nu același lucru se poate spune despre celelalte persoane care au fost tratate și cu care am discutat amănunțit. Multe dintre ele susțineau că starea lor generală s-a îmbunătățit, probînd uneori progresul respectiv și prin investigații de laborator.

Am urmat 5 ședințe și pot spune că oboseala pe care o resimțeam inherent a început să dispară de la ședință la ședință. Paralel cu aceasta însă au scăzut ca intensitate senzațiile ce le aveam în timpul actului terapeutic.

Am avut ocazia să constat și reacții nule la transferarea bioenergiei, cunoscînd persoane care n-au avut senzații deosebite dar în principiu erau sănătoase; numărul acestora a fost de 3-4 la cei 50-60 de pacienți cu care am discutat.

Dorind să exclud pe cît posibil factorul subiectiv, cît și pe cel al unei eventuale sugestii (deși Mudava nu ne sugera reacțiile) mai ales că terapeutul susținea că poate transmite bioenergie la distanță, i-am sugerat o astfel de experiență pe care el a acceptat-o. În timp ce mă aflam la Tîrgoviște iar el la București, l-am conectat telefonic anunțîndu-i localizarea noastră și numărul de pacienți.

Am început imediat experiența îndreptînd mîinile cu palmele

înainte și degetele întinse către București. În ciuda distanței de aproximativ 70 km. , am resimțit aceleași senzații deși mai slab și cu o oarecare întârziere (cu 2-3 minute mai târziu decât în mod obișnuit). Au participat 7 persoane între 10 și 75 de ani.

La a doua experiență de acest gen am introdus în cameră, fără știrea terapeutului , două persoane în plus, instruite foarte sumar asupra experienței, fără a le preciza reacțiile respective, iar în timpul ședinței am păstrat o liniște convențională, pentru a nu se putea sugera număru ceea ce simte fiecare. Cei doi subiecți, de 22 și de 25 de ani au resimțit aceleași senzații, iar unul dintre ei, pe lângă paretezii în alternanță a prezentat același fenomen și la nivelul hemifetei drepte, afectată de o pareză obstreticală (era o studentă la medicină veterinară).

Toți subiecții au relatat senzațiile respective, iar dispariția acestor senzații s-a produs în timp, după ședință, intervalul diferind de la unul la celălalt.

În timpul ambelor ședințe am încercat obiectivitatea fenomenului cu ajutorul unui multimetru digital YF-.100 cuplat cu milivoltmetrul și avînd o impedanță de $1\text{M}\Omega$ (megaohm) pe volt; rezultatul a fost negativ, atît în curent continuu, cît și pe acela de curent alternativ, deși s-au folosit mai multe fire (conductori) bransate la bornele aparatului și orientate în diferite planuri, cu sau fără legătură la pămînt.

Pentru a obiectiva reacția țesutului viu la respectiva formă de energie am folosit o membrană animală (vezică de pește) ca bioaparat, delimitînd două spații umplute cu ser fiziologic (soluție clorurată izotonă) și culegînd tensiunea electromotoare din fiecare compartiment cu ajutorul a doi cărbuni de retortă

ca electrozi. Ca aparat de măsură am folosit tot un Y F-1.100. Rezultatul a fost negativ, în timpul şedinţei neapărînd o diferenţă de potenţial între electrozi.

Consider totuşi că aceste experienţe de obiectivare nu exclud existenţa unei alte forme de comunicare între fiinţe a acestei, să-i spunem "bioenergii", care poate fi de altă natură decît undele electromagnetice, sau e foarte posibil ca membrana animală folosită să nu fi fost cea indicată, ori să nu fi fost bine preparată. (n.n.- precizăm că Dr. Costin Dumitrescu, înainte de a urma cursurile facultăţii de medicină, a practicat electronica la modul profesionist, ca tehnician electronist cu studii specifice postliceale de doi ani).

În decursul timpului, în cadrul activităţii profesionale, am întîlnit de cîteva ori, persoane care mi-au relatat efectul benefic al tratamentului cu bioenergie efectuat de Mudava, fără a le fi sugerat eu. Am întîlnit şi cîteva cazuri cînd persoanele susţineau că tratamentul nu a avut efect, numărul acestora fiind însă infim".

În baza acestor constatări, la momentul respectiv, Dr. Costin Dumitrescu a înmînat lui Constantin Mudava un material cu consideraţiile menţionate, apreciind că astfel de fenomene merită să fie studiate în cadru organizat şi sub supraveghere, excluzîndu-se suspiciunea de mercantilism care planează asupra unor astfel de persoane. Constantin Mudava s-a folosit de ele, în primul rînd pentru a se apăra în instanţă, împotriva unor nemeritate pedepse penale, dar şi în presă. Ar fi fost de dorit ca gazetarii respectivi să-i ceară acordul cercetătorului ştiinţific (ceea ce n-au făcut nici în primele două cazuri) cu atît mai mult cu cît articolele au cuprins şi unele inexactităţi.

Dr. C. Dumitrescu consideră că astfel de fenomene se întâlnesc relativ frecvent, dar cu intensități și cu grade de receptivitate diferite. De fapt acest gen de terapie poartă mai multe denumiri, care deși nu sînt identice, au similitudini: Qi Gong, Reiki, terapie cu bioenergie, magnetism animal, fenomenul Djuna, etc. Din păcate nu există încă o posibilitate de obiectivare a acestei "bioenerгии". Dar așa cum se acceptă de către știință, telepatia, domnia sa consideră că n-ar fi exclus ca acest transfer de ceea ce numim bioenergie să izvorască dintr-un trunchi comun cu telepatia.

O compensație momentană, ar fi în opinia aceluiași, metoda statisticii, pusă la îndemîină de științele moderne, pentru a se putea obiectiva fenomenul. S-ar putea aprecia gradul de subiectivism cu ajutorul unor teste psihologice, pentru a exclude fenomenul "Placebo". În cazul în care procentul de vindecări - mai mult sau mai puțin îndemnat - ar depăși procentul "placebo" (lucrînd cu o populație cunoscută) s-ar obiectivita efectele acestei terapii.

O altă metodă ar fi - tot după părerea sa - obiectivarea cu ajutorul unor aparate care să decodeze schimbarea unor constante biologice la terapeut și pacient (temperatură cutanată, rezistența electrică a tegumentului, electronografia - executată la parametri standard, analize de laborator etc.).

La momentul respectiv, Dr. Costin Dumitrescu mai considera - cu curajul tinereții și al rectitudinii morale și profesionale - că pentru a elucida asemenea fenomene care dau naștere la o multitudine de discuții pro și contra, ar fi trebuit constituită o comisie din cercetători de prestigiu în domeniul științelor biologice, care să studieze efectul terapiei pe loturi de bolnavi.

Este de la sine înțeles că o asemenea atitudine neechivocă de sfidare a dogmelor ceaușiste nu putea scăpa neobservată. Așa că s-a început de îndată operațiunea de "identificare" a medicului neascultător, în vederea tragerii la răspundere și a "cumințirii" sale. Întâmplarea a făcut ca acesta să-și schimbe locul de muncă prin demisie - ce medic ar fi putut obține la acea vreme transferul în interesul serviciului de la o localitate rurală mărunță la oraș? -, iar pe de altă parte, nedezmînțita solidaritate medicală a funcționat și în cazul lui, făcându-l "pierdut" între atîția Dumitrești... Au tras-o însă, cu vîrf și îndesat, Dr. Pantelimon Bărbulescu și fizicianul Mamulaș.

În toamna anului 1990 Prof. Dr. Ing. Alexandru Măruță, unul dintre promotorii sinergeticii în România, știință relativ nouă pe plan mondial, fondatorul și directorul Institutului "Psi" din București, a procedat la măsurarea cîmpului energetic al lui Constantin Mudava. Măsurătoarea s-a efectuat în capitală, savantul folosind mai multe tipuri de aparate cu care a efectuat mai multe feluri de măsurători. Dar pentru a relata experiența lui - filmată de o echipă a televiziunii din Brașov - este necesar să coborîm puțin în timp și să ne întoarcem la 1987, cînd același om de știință l-a mai examinat odată pe protagonist. Împreună cu Dr. Ivan Iotov din Bulgaria a efectuat măsurarea razei cîmpului bioenergetic al acestuia, folosindu-se de o riglă cu bobină calibrată, stabilind că are dimensiunea de 35 m. În 1990 și în 1991, realizînd măsurători repetate, sinergeticianul român a stabilit ca rază medie a biocîmpului energetic al lui Mudava, lungimea de 40 m., cu precizarea că în momentele de odihnă sau de concentrare, acesta poate atinge 60 m. deci un diametru de peste 100 m!

Nr. 110 /03.10 1991

Măsurări efectuate asupra d-lui CONSTANTIN MUDAVA

Data	07.11.90	10.04.91	13.04.91	
06.10.91				
Sarcina energetică (m)	7,92	7,923	7,924	7,922
Starea generală a sănătății (%)	73	77	77	72
Raza de acțiune a biocurenților (m)	37	39	40	40

DIRECTOR,
Prof. univ. dr. ing Alexandru Măruță

Constantin Mudava a mai preocupat și alți oameni de știință, care s-au exprimat într-un fel sau altul despre el. Astfel, în urma examinării sumare, cunoscutul om de știință, profesorul universitar Dr. Ing. Ion Mânzatu s-a exprimat că acesta reprezintă un fenomen interesant ce ar trebui studiat. E de sperat că acest universitar și cercetător științific își va găsi cândva timp să cerceteze unele laturi ale fenomenului.

În 1988 Prof. Dr. Dumitru Constantin, șeful secției de neuropsihiatrie a Spitalului Militar Central a realizat o serie de elec-

troencefalograme asupra subiectului, în diverse ipostaze, formulând de asemeni concluzii pertinente despre aptitudinile sale deosebite.

Cuvinte de apreciere a avut și Dr. Ivan Iotov, directorul Institutului de parapsihologie din Sofia, care l-a studiat, cu ocazia unei deplasări efectuate la București în anul 1987 și și-a mărturisit admirația pentru tenacitatea cu care și-a susținut cauza proprie, în condițiile în care aproape toate forurile oficiale îi erau potrivnice. Într-o perioadă în care tot ceea ce aducea cât de puțin cu transcendența ori parapsihologia era complet prohibit în România - dar era posibilă existența unui institut special în Bulgaria - directorul acestuia admira fără rezerve capacitatea bioenergetică deosebită a lui Constantin Mudava...

*

* *

În cele ce urmează ne permitem să formulăm unele concluzii și aproximații personale ocazionate de contactul cu rezultatele experimentelor amintite, ca și de studiul tangențial din bibliografia domeniului de specialitate respectiv. Ele reprezintă doar punctul de vedere al unui reporter pe frontul vieții, la modul cel mai concret cu putință, astfel că nu vom pretinde nici un "patent", motiv pentru care vom lăsa și expunerea să curgă firesc, fără a o întrerupe cu precizările bibliografice obișnuite la o lucrare realizată de oameni de știință.

Unul dintre cei mai autorizați savanți în domeniu, românul Ion Florin Dumitrescu, actualmente în Franța întemeietorul de fapt al electronografiei, acceptă că în sens figurativ se poate vorbi despre existența biocîmpului ca o entitate de influență a

organismului viu. Rezultă, fie și numai etimologic, că biocâmpul presupune o bioenergie care, ca toate fenomenele de această natură, se propagă și se transmite prin unde.

Cercetătorii sînt astăzi de acord că organismele vii sînt înconjurate de o aură energetică emanată de bioenergia aflată în interiorul lor, caracteristică "*sine qua non*" vieții. Intrînd mai în "interior", se susține că fiecare celulă a organismului viu, deci și a corpului uman - la care ne vom limita pe viitor - sau poate numai o parte dintre aceste celule vii constituie în același timp și o "celulă piezoelectrică", avînd adică doi poli (plus și minus) și un lichid care sub influența acestora, generează energie, bioenergie, în cazul nostru. Cum se produce și cum se menține lichidul respectiv, activitatea "chimică" generatoare de efecte fizice? Reacțiile chimice ce se produc în organism în procesul asimilării hranei în contact cu acizii și sărurile gastrice conduc la obținerea unor elemente chimice necesare vieții și diverselor activități precum și la producerea bioenergiei. Înseamnă că fiecare celulă a organismului uman, face parte dintr-o "baterie", sau un fel de "acumulator" de bioenergie - omul - care în exterior prezintă aura menționată. Înțelegem că este vorba de organisme normale, adică sănătoase, cele afectate de boală, ori alte asemenea fenomene, înregistrînd un deficit de energie datorat funcționării incomplete a unor grupuri întregi de celule. Se mai poate susține de asemenea, că atîta vreme cît la omul normal, această cantitate de energie se menține relativ constantă, datorită metabolismului, a relațiilor chimice care au loc în mod obișnuit în celula piezoelectrică constituită în fiecare din celulele sale, cu cît "materia primă" - hrana - este mai valoroasă, cu atît mai bune vor fi rezultatele lor, adică elementele

vitale și bioenergie ocazională.

Pe de altă parte, se mai susține sau presupune că omul, în calitate de acumulator de bioenergie este "conectat" la sistemul bioenergetic cosmic, că în stare normală primește și transmite unde bioenergetice, ca într-un fel de sistem de "vase comunicante", dacă am căuta un echivalent într-un alt domeniu al fizicii. În afară deci de rezervele proprii pe care și le deține, omul pierzând în mod natural energie în urma eforturilor fizice, psihice, sufletești, ce le face în viața de zi cu zi, o recuperează din cosmos, cu condiția că biocaptatorul ce-l întruchipează, să fie în stare normală de recepție, de funcționare, adică să fie sănătos! Există deci și o serie de criterii ce trebuie îndeplinite, după cum există și mai multe căi de captare a bioenergiei, una dintre ele fiind prin intermediul degetelor, care funcționează ca un fel de antene.

Așadar, în structurile interioare ale organismelor vii există o cantitate mai mică sau mai mare de bioenergie, care crează în afara acestora un câmp bioenergetic, o aură, detectabilă în momentul de față cu unele aparate (Dr. Pantelimon Bărbulescu spunea că are o culoare superbă, roz-portocaliu, incomparabilă cu vreo alta, culoarea vieții) sau vizibilă de către unele persoane, înzestrate cu aptitudini deosebite, ca de exemplu Djuna Davitașvili.

Cercetători renumiți precum Raymond Moody și Kenneth Ring, au stabilit în urma investigării a mii de persoane, ori a analizei rezultatelor obținute de alți specialiști că în momentul morții omului, trupul acestuia este părăsit de o concentrare de energie, ca un fel de nor ce rămîne cîțva timp în preajma trupului neînsuflețit, undeva deasupra, pentru ca apoi să se înde-

părteze. Cercetările au fost întreprinse asupra unor persoane care și-au revenit dintr-o moarte clinică ori stare de comă preletală. Unele persoane care "au înviat din morți" relatează că în acea fază se simțeau în afara corpului terestru și vedeau cu un fel de simpatie cum cadrele medicale și rudele, toți cei din jurul lor se străduiau să le readucă la viață. Relatările și detaliile ce le dau sînt atît de exacte, succesiunile evenimentului atît de aievea, pentru o perioadă cînd starea lor de inconștiență ori moarte clinică era dovedită cu certitudine de oamenii-martori și de ceilalți martori mai obiectivi - aparatura tehnică folosită, încît oamenii de știință au concluzionat că susținerile acestora sînt adevărate. Ca urmare sînt plauzibile și celelalte relatări ale unor astfel de oameni, despre acea perioadă. De văzut, văd, dar nu cu ochii, de auzit, aud, dar nu cu urechile, se întîmplă ca și cînd ar "citi" gîndurile tuturor celor de la fața locului, cu o clipă înainte de a fi exprimate prin vorbe sau fapte. Explică și cauza revenirii lor la viață; fie perseverența și capacitatea deosebită a medicilor, fie efortul acestora coroborat cu unele motive intime, cum ar fi dorința de a-și continua și termina studiile, sau imposibilitatea de a lăsa fără îngrijire maternă ori paternă, copiii aflați la o vîrstă crudă, revenire despre care toți povestesc că o realizează totuși cu regret.

În America, țara tuturor posibilităților, fecmenele de această natură sînt studiate în mod curent, datorită ce e drept și numărului mare de astfel de cazuri, denumite convențional "E-M-I-experiența morții iminente". O asemenea "șansă" nu putea fi ratată desigur nici de institutul de sondare a opiniei publice, faimosul "Gallup". Un sondaj realizat de acest institut a stabilit că opt milioane (!) de americani au trăit cîte o E.M.I., rezul-

tatele fiind publicate în cartea "Adventure in immortality" (Mc Graw and Hill, New York).

Psiho-sociologul Kenneth Ring distinge cinci etape succesive. Prima etapă: subiectul simte că plutește deasupra scenei, dovedind acea simpatie, toleranță - cea mai mare parte a celor investigați; etapa a doua: subiectul se vede în afara trupului inert, plutește și observă tolerant, tot ceea ce se pretrece în legătură cu el - 37%. Etapa a treia: subiectul se simte atras într-un imens vârtej negru, ca o gaură neagră intergalactică și pe măsură ce înaintează liniștea sa interioară se consolidează, se mărește - 23%; Etapa a patra: subiectul întrezărește în spatele întunericului o lumină și pe măsură ce se apropie de ea, simțindu-se tot mai atras, își dă seama că lumina emană iubire pură, care îl absoarbe tot mai puternic - 16%; Etapa a cincea: subiectul e absorbit de lumina ce-l atrăgea, simte cum se contopește cu universul, cu cosmosul și cunoaște iubirea totală, a ajuns în fericita posesie a cunoașterii universale - 10%. Persoanele care au ajuns în faza a cincea își schimbă de regulă atitudinea pe tot restul vieții, căpătînd o detașare înțeleaptă față de cele omenești, devenind toleranți, îngăduitori, afișînd o seninătate sufletească vizibilă.

Pe de o parte, știința, tot mai ofensivă, constă existența bioenergiei și biocîmpului la orgnismele vii și dovedește de asemenea că acestea părăsesc corpul uman în momentul încetării din viață, sub forma unei concentrări de energie. Pe de altă parte, oamenii care au trăit o E.M.I. relatează cum simt că ies din corpul terestru și plutesc o vreme deasupra lui. Am putea spune că această energie, la un loc cu aura, ce nu poate fi separată de ea, constituie sufletul omenesc, *anima*, cum îl numeau anticii;

sufletul ar putea fi deci energia vitală a corpului uman, viața omului în stare de energie pură, caracterizată în principal prin puritate absolută. Oare filosofia strămoșilor noștri daci, preceptele zamolxiene, nu statuau că pentru a însănătoși un om bolnav trebuie să te îngrijești în primul rând de sufletul său? Iar acest suflet, așa cum îl relevă știința la nivelul actual de evoluție, precum și oamenii care și-au revenit din moarte clinică, există, el face corp comun cu trupul pe tot timpul vieții terestre! Revenind la antici, mitologia greacă, prin noțiunea "Erebus" definea spațiul întunecat pe care trebuie să-l parcurgă sufletul omului după moarte, care spațiu întunecat poate fi etapa a treia identificată de Kenneth Ring! Iată așadar cum stabilim ca pe măsură ce știința avansează, constatăm ca anticii erau mai inițiați decât noi și probabil, fără a mai încerca "să despice firul în patru" se conduceau în viață după precepte morale sănătoase!

Ne reamintim totodată că Platon în "Republica" pare a fi primul care a relatat despre un om înviat din morți!...

Nu putem încheia fără a mai încerca o conexiune între o altă constatare științifică și o latură a experiențelor trăite de unii oameni. Cercetătorii științifici au sesizat și evidențiat existența bioenergiei, posibilitatea transmiterii ei unor subiecți, ca și recuperarea din cosmos a deficitului bioenergetic al corpului viu, iar oamenii care au cunoscut o E.M.I. destăinuie că acea energie ce se desprinde de corpul terestru - sufletul - tinde să se integreze într-o altă energie luminoasă și pură, imensă și atrăgătoare, Universul însuși... Acea imensă energie luminoasă și pură, care atrage sufletul omului după moarte, dar și compensează deficitul de energie a omului viu afectat de boală sau accidente ar putea fi Spiritul Suprem, cel Atotputernic, care în

acest fel face legătura între viața terestră și cea de dincolo de moarte, pînă la o limită numai de El știută și hotărîită, Spirit Suprem pe care diferitele popoare și nenumărați învățați îl denumesc Dumnezeu, deși numele lui sună altfel în diferitele limbi ale omenirii. Va putea vreodata cel care a mușcat din mărul cunoașterii, Omul, dus de mintea și aparatele născocite de el, să ajungă la cunoașterea absolută, la Aflarea Absolutului? Iar dacă da, ce se va întîmpla în acel moment?!...

După această scurtă incursiune în bibliografia din ce în ce mai bogată a studiului vieții de dincolo de moarte, memoria ne readuce în actualitate filosofia zamolxiană a strămoșilor noștri daci, care întîmpinau moartea pămînteană cu bucurie, ca pe un moment fericit al trecerii într-o altă viață... Poate nu întîmplător această reflecție ne-a fost prilejuită de Constantin Mudava, nume cu rezonanță dacă a istoricelor dave.

III

BIOTERAPIA DE ȘOC

După cum spun vechile învățături chineze și au redescoperit unii cercetători moderni ce s-au apucat apoi să demonstreze, omul este în strînsă și armonioasă conexiune cu radiațiile de energie emise de cosmos, inclusiv cu cele ale bioenergiei, ale energiei vitale. În acest fel toate organismele vii își iau în mod natural din cosmos surplusul de bioenergie necesar pentru recuperarea diverselor pierderi cauzate de eforturile fizice, psihice, de afecțiuni patologice, atîta vreme cît respectivul organism se menține cît de cît apt de a fi biocaptator.

Revenind la obiectul cărții de față și pornind de la cercetările științifice prezentate mai sus, care au stabilit cu certitudine că Mudava are însușirea deosebită de a poseda o bioenergie într-o proporție ieșită din comun (80-120 m) pe care o poate transmite altora, reușind s-o recupereze ulterior sau chiar în același timp din cosmos, vom continua cu expunerea modalităților prin care transferă bioenergia, adică de tratament propriu-zis.

Reamintim de asemenea, că una dintre formele de manifestare la organismele vii este "aura" care le înconjoară, aura avînd de

regulă o dimensiune stabilă. În situațiile când organismul viu este atins de boală, aura respectivă se diminuează, prezentînd în același timp și alte componente - radiații negative, să le spunem - produse de afecțiunea respectivă; este ceea ce se numeste științific "efectul Corona" pe care nu este nici cazul nici locul să-l explicăm mai detaliat.

A sosit momentul să precizăm - chiar dacă am mai făcut-o - că tratamentul Mudava constă tocmai în transferul de bioenergie la persoane cu deficit cauzat de unele afecțiuni, întrucît așa cum s-a putut constata anterior, orice boală înseamnă și un minus de energie vitală. Cu alte cuvinte, este vorba de egalizarea momentană a sarcinii bioenergetice între un organism cu surplus (cel al lui Mudava) și un altul cu deficit (cel al pacientului) ca într-un fel de "vase comunicante".

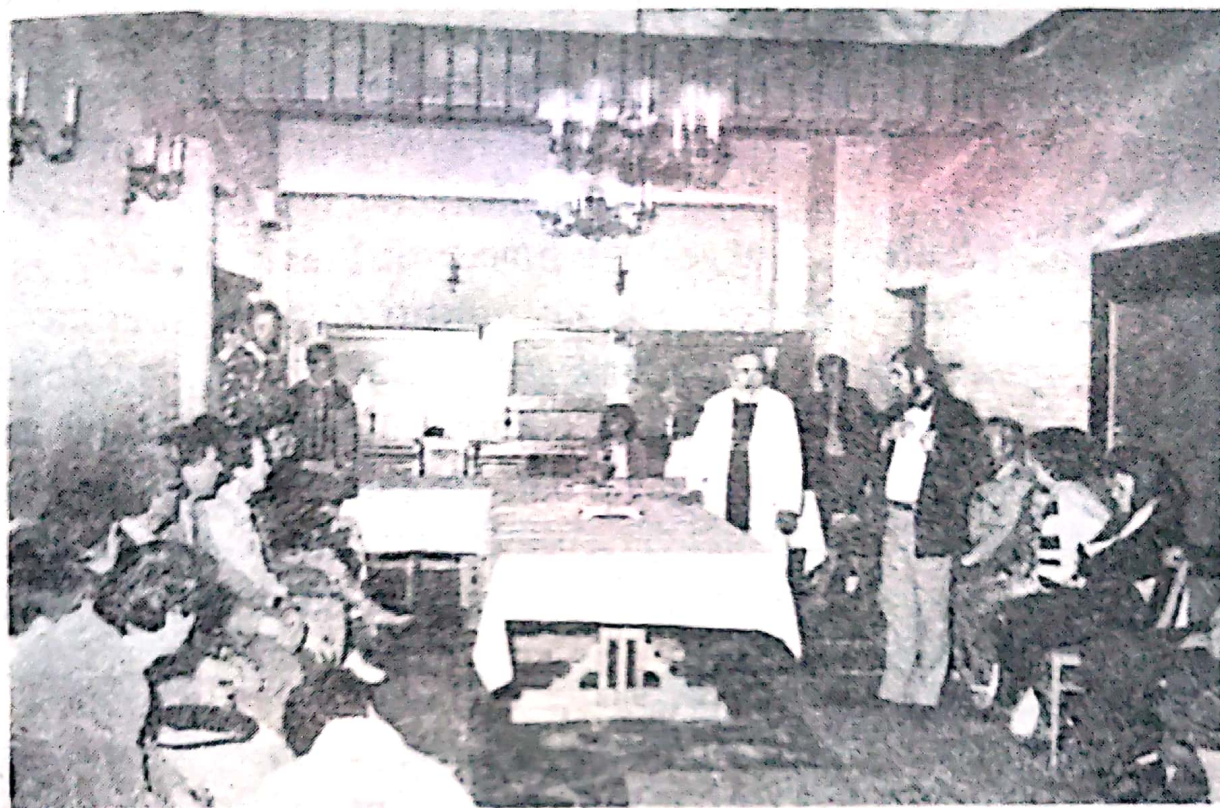
Precizînd că în condițiile în care orice om sau alt organism viu ce se apropie de Constantin Mudava intră și sub acțiunea cîmpului său bioenergetic supradimensional, compensîndu-și în mod natural minusul bioenergetic (datorat fie și simpliei oboseli), bioterapeutul realizează compensarea necesară, în mod sistematic, mai direct și mai rapid. Este cazul să precizăm că de regulă pacienții se prezintă la terapeut cu cartificate sau buletine de analiză ce le atestă boala.

Modalitățile de transfer bioenergetic practicate de Constantin Mudava sînt mai multe, însă el uzitează în principal, avantajul contactului nemijlocit, individual, deși nici celelalte nu sînt mai puțin eficiente.

Pe de altă parte, conform propriilor afirmații, Mudava sesizează organele afectate (aflate deci în deficit de bioenergie) datorită fluxului mai intens de biocurenți ce-l atrag, confirmînd

astfel diagnosticul medical, iar în unele cazuri chiar extinzându-l.

Tot după cum se cunoaște după vechile învățături chineze, omul receptează energia vitală din cosmos în primul rînd prin degete, care constituie veritabile antene, energia vitală circulînd în mod permanent în cosmos sub formă de unde, chiar dacă azi mijloacele limitate totuși ale științelor moderne le pot pune incomplet sau indirect în evidență. Așadar orice om aflat în preajma terapeutului, dacă întinde spre acesta palmele, cu degetele răsfirate, începe să simtă, după puțin timp, *parestezii* (furnicături) în buricele degetelor, mai puternice desigur cînd el se concentrază, pentru a determina transmiterea bioenergiei. Deci, în timp ce pacienții aflați în apropierea terapeutului (de regulă, în fața lui) așteaptă cu degetele mîinilor îndreptate spre acesta - *poziția de tratament* - simțind furnicăturile și captînd în acest fel bioenergia ce se va localiza cu precădere în organele afectate, cîte unul vine și se așează în fața terapeutului care în acest cîmp bioenergetic intensificat de concentrare, începe să-i transmită în mod nemijlocit biocurenți, în cadrul a ceea ce se cheamă masaj bioterapeutic. Așezați de regulă față în față terapeutul își apropie degetele, într-o succesiune regulată, mai întîi de organele sau locurile de pe corpul uman unde se întîlnesc meridianele bioenergetice, aceleași ca, în cazul acupuncturii și presopuncturii (degete, urechi ș.c.l.), iar mai apoi de organele sau zonele afectate ale corpului. În acest mod, pe o durată de 3-5 minute, cele două sarcini bioenergetice tind să se egalizeze, realizîndu-se compensația în favoarea organismului deficitar. Este de la sine înțeles că o singură ședință nu este suficientă pentru recuperarea întregului deficit de energie al pacien-

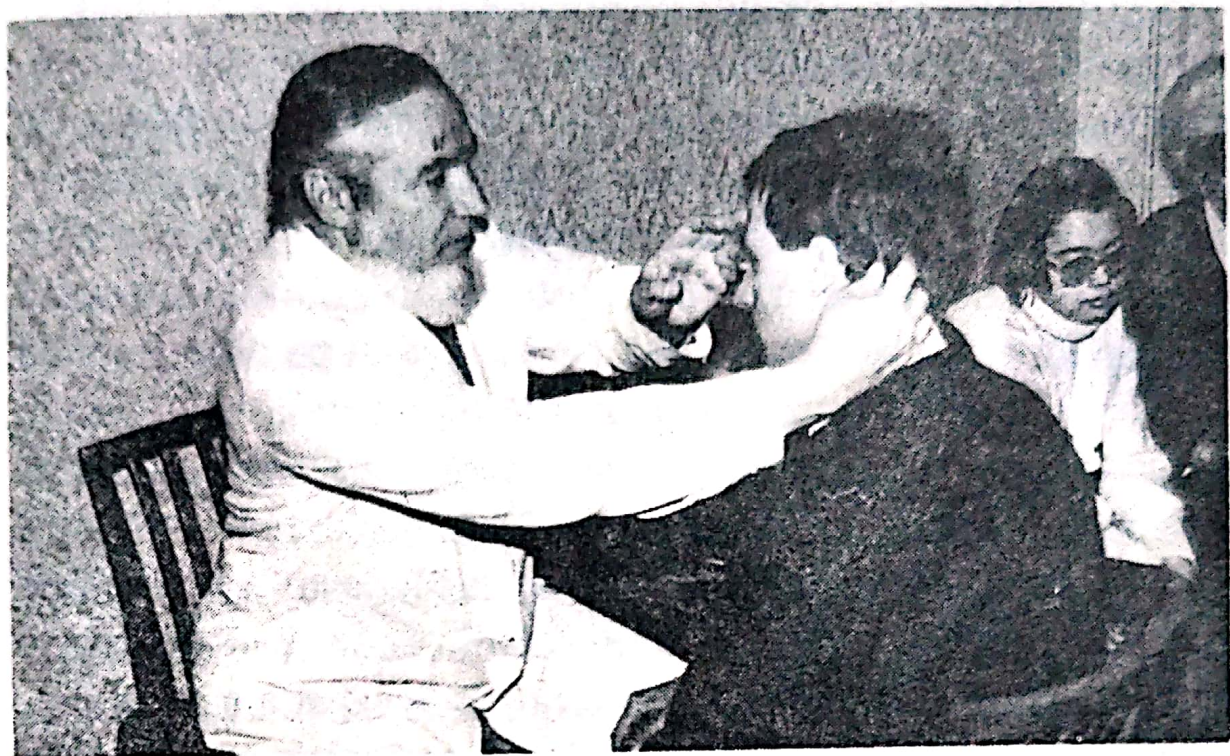

tului și că, în condițiile în care după 1-3 ședințe încep să se simtă efectele curative, sînt totuși necesare mai multe, pentru stabilizarea bioenergiei, în principal 10 ședințe (s-au cunoscut vindecări de cazuri mai ușoare sau incipiente după 2-4 ședințe) ori mai multe serii de cîte zece, în funcție de gravitatea bolii.

Așa după cum s-a văzut mai sus, uneori chiar după primele ședințe de tratament, afecțiunile pacienților tind să se diminueze, unii dintre ei începînd să elimine metastaze, coaguli de sînge, ori alte urme materiale ale bolii de care suferă. Este de la sine înțeles că șansa însănătoșirii pacienților este determinată de gravitatea, vechimea și stadiul bolilor lor și nu în ultimul rînd de vîrsta fiecăruia dintre ei.

Consuela Vîlcu sau victoria asupra terifiantei leuconevraxite

În situații excepționale, când împrejurările, ori numărul extrem de mare al pacienților nu au permis practicarea masajului bioterapeutic individual, o altă modalitate de tratament la care a recurs Constantin Mudava, cu aceleași efecte curative, dar cu un efort mult mai mare din parte-i, este tratarea în colectiv. Într-o variantă, această metodă presupune așezarea pacienților astfel încât să se țină de mână unul pe altul formînd un lanț la al cărui prim capăt se află terapeutul, ce transmite bioenergia de la om la om, fiecare dintre ei urmînd să rețină atîta cîtă pot îmagazina organele atinse de boală, fără riscul de a se epuiza colosala "baterie" - Constantin Mudava - care în acele momente de concentrare o captează din cosmos. Rezultatele obținute evidențiază eficiența la fel de ridicată și a acestui procedeu. Pe aceeași linie spectaculoasă se înscrie și faimoasa experiență colectivă de la Pucioasa, unică pînă în acest

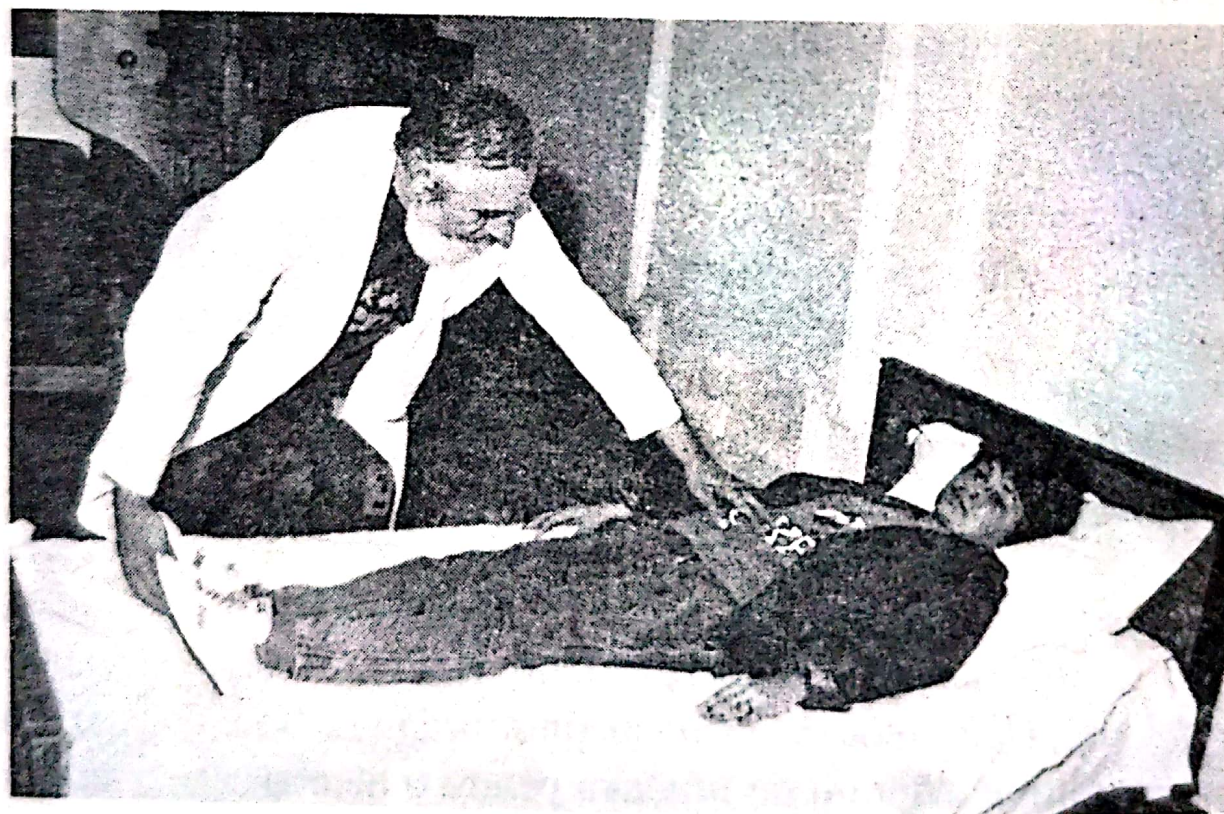

moment; scepticilor ori celor tentați să-i conteste efectele curative, li se pot opune oricând mărturiile celor ce și-au recâștigat sănătatea acolo în acel mod, cazuistica momentului fiind extrem de bogată, diversă și interesantă.

Tot aici este cazul să amintim și posibilitatea tratamentului de la distanță, așa cum a fost relevată de testul realizat de Dr. Costin Dumitrescu, asupra căruia nu mai insistăm întrucât a fost prezentat în capitolul anterior.

Dar o altă metodă evidențiată de practica lui Constantin Mudava ca avînd eficiență maximă și rapidă este cea a somnoterapiei; terapeutul își adoarme pacientul prin puterea sugestiei, după care îi transmite biocurenți prin masaj, așa cum am descris, de asemeni, mai sus.

În asemenea modalitate, practică ce e drept mai rar, în funcție de felul bolii și de rezistența pacienților, efectul este sporit de starea de relaxare a organismului, caracteristică somnului, stare ce facilitează pătrunderea și localizarea mai lejeră a bioenergiei în organele deficitare. În acest sens, exemplul doctorului C. Alexandroaie din Borca, județul Neamț este relevant. Acesta s-a prezentat cu o leziune pe creier și pe urechea stîngă internă, fiind într-un stadiu în care se presupunea că numai o intervenție chirurgicală putea fi salvatoare, operație posibilă însă numai în Franța, fără o reușită certă totuși. În urma unor biomasaje prin somnoterapie s-a însănătoșit complet. După cîteva ședințe inițiale se simțeau deja efecte benefice - reducerea frecvenței crizelor și îmbunătățirea echilibrului. De altfel, pacientul în cauză a constituit ulterior un subiect de mare atracție la un colocviu medical ținut la Piatra-Neamț, cînd s-a lăsat din nou adormit de Mudava pentru o demonstrație practică

de biomasaj, ocazie prin care au avut loc și o originală conferință de presă, experiența fiind filmată în întregime.

S-ar mai putea aminti tot în această ordine de idei, capacitatea lui Conștantin Mudava de a hipnotiza, de care uzează însă extrem de rar și nu pentru a vindeca. El se confesează că, uneori, când stabilește că vreo persoană are aptitudini deosebite de a fi medium, recurge la hipnoză pentru... a-și afla propriul viitor. Bunăoară susține că prin intermediul unei tinere din Reșița a aflat că în 1998 va fi un nou cutremur devastator în România, motiv pentru care s-a stabilit cu locuința la Brașov... Dar asta intră în sfera profețiilor și depășește cadrul cărții de față...

Este neapărat necesară precizarea că pe timpul tratamentului prin metoda bioterapeutică Mudava, ca de altfel și în celelalte tipuri de tratament, pacienții trebuie să respecte și un anumit regim alimentar și de viață, perioada respectivă depinzând de felul bolii și de caracteristicile pacientului.

Unele recomandări țin strict de "tehnica" utilizată și aici trebuie să se țină seama inclusiv de faptul că pînă în prezent știința nu a elucidat natura acestei "bioenergii" reușind deocamdată să-i pună în evidență unele manifestări... Mudava recomandă, ca în faza de tratament să nu se țină mîinile și picioarele împreunate, iar un timp de cel puțin două ore după biomasaj, pacientul să evite strîngerea mîinilor altor concetățeni care nu au fost odată cu el în cîmpul de influență al bioterapeutului, să nu se spele timp de două-trei ore...

Este necesară în aceeași măsură precizarea că pacienții trebuie să urmeze, pe cît se poate, un regim de odihnă, de relaxare, spre a da posibilitatea organismului să devină un "receptor" optim. În același timp trebuie să-și asigure o alimentație mai

bogată în vitamine și calorii. Avem în vedere nu neapărat hrana de calitate superioară - inaccesibilă din nefericire tuturor - cît consumul de alimente proaspete. Reamintim că la electronografie, organismele și plantele vii prezintă aura bioenergetică mult mai mare decît după o eventuală conservare a lor. Spre exemplu, o floare din ghiveci are aura mult mai pronunțată, decît după ce a fost ruptă și supusă aceleiași experiențe. Dacă ne reamintim că la omul normal, volumul de bioenergie se menține relativ constant datorită metabolismului, a reacțiilor chimice declanșate în celulele organismului în procesul asimilării hranei bioenergia degajată va fi cu atît mai mare cu cît "materia primă" ce o prilejuiește e mai valoroasă.

Tot în regimul de viață din perioada tratamentului și a convalescenței se includ plimbările ori petrecerea timpului în stațiuni montane ori pur și simplu în parcuri. Atingerea unei vîrste înaintate și sănătatea îndelungată a unor oameni se explică și prin aceea că în cadrul îndeletnicirilor lor de o viață au cultivat cu predilecție anumite soiuri de plante, au frecventat anumite zone, bogate în bioenergie.

Dacă ne gîndim numai că bioenergia receptată de la Mudava se localizează cu precădere în celulele deteriorate ale organului afectat de boală, înțelegem de ce este necesară fortificarea acestor celule și pe cale materială (hrană, odihnă) pentru a redeveni pe cît posibil la fel de apte să și rețină bioenergia primită...

Nu trebuie exclus din vedere că dacă celulele bolnave spre care e îndreptat fluxul bioenergetic al lui Mudava sînt extrem de degradate eforturile lui au totuși efecte limitate. În cazurile în care însă boala e atacată în fază incipientă, vindecările sînt definitive, pacienții recăpătîndu-și sănătatea și continuîndu-și

viața lor normală.

Trebuie menționat, de asemeni, că uneori se întâmplă ca începînd chiar din prima ședința (sau a doua) de tratament, pacienții să resimtă dureri mărite, frisoane, amețeli și alte reacții negative, ca și cînd efectul ar fi contrar (de pildă, în unele afecțiuni diabetice, mai întîi glicemia crește, pentru ca după două-trei ședințe boala să se amelioreze). În atari situații, acestea sînt cu siguranță trecătoare și constituie dovezi sigure ale iminentei însănătoșiri, probînd că bioenergia primită de la bioterapeut acționează în organism împotriva afecțiunilor cărora organismul le-a căzut pradă mai înainte. Aceste dovezi sînt la fel de certe ca și eliminările mai sus menționate, transpirațiile abundente și alte manifestări de acest fel prin care se îndepărtează efectele bolii din corpul pacienților. Ne-am îngădui comparația cu tratamentele balneare, care pe parcursul și după efectuarea lor "răscolesc" boala pentru ca, la cîtva timp după, să se instaleze ameliorarea scontată.

Mai trebuie menționat că în funcție de gravitatea și stadiul bolii, uneori nu este suficientă o serie de 6-10 ședințe, trebuind să se reia tratamentul odată sau de mai multe ori, în serii de cîte 10 ședințe, la distanță de cîteva luni, stabilită de comun acord cu terapeutul. În timpul întreruperii tratamentului se produce echilibrarea sarcinii bioenergetice în organismul bolnavului, concomitent cu însănătoșirea celulelor afectate. Echilibrarea poate avea loc - tot de la caz la caz - de la cîteva ore (2-6) pînă la cîteva luni.

Pe tot parcursul tratametului și în special a bioterapiei, pacientul trebuie să-l țină la curent pe terapeut cu evoluția bolii și manifestările acesteia în vederea unei cît mai bune conlucrări

pentru realizarea scopului comun, vindecarea.

Ca regulă ce trebuie neapărat respectată, se interzice cu desăvârșire fumatul în toată perioada tratamentului ca și o vreme după. De altfel, în multe cazuri, pacienții înșiși constată cu surprindere că nu mai suportă fumul de tutun, chiar dacă mai înainte unii dintre ei erau fumători înversunati și credeau că nu se pot lăsa niciodată de fumat. Cazul lui Csiki Alois din Sărmaș, Harghita, este simptomatic; s-a prezentat la Mudava cu dureri subabdominabile postoperatorii persistente, iar în afară de asta fuma în mod obișnuit cam două pachete de țigări zilnic - după cea de-a a doua sedință, în paralel cu ameliorarea durerilor, a început să nu mai agreeze în nici un fel fumul de tutun. O problemă ceva mai deosebită o prezintă consumul de alcool (și de cafea), care consum trebuie la fel de imperativ sistat un timp! După cum se știe, alcoolul determină creșterea artificială a forței și a rezistenței la efort. Că această creștere, mai ales în cazul alcoolului se face prin uzura accentuată a organismului, secătându-l și de ultimele rezerve pe care aceasta și le creează din instinct, credem că nu mai e nevoie să demonstrăm. Se apreciază că surplusul de energie, artificial și parazitar creat de alcool, vine în conflict cu bioenergia receptată de la bioterapeut, care circulă prin organism în realizarea echilibrului de sarcină bioenergetică (acele "vase comunicante", metaforic numite) și în loc ca bioenergia Mudava să fie lăsată să compenseze nestingerită deficitul de sarcină, este diminuată și poate chiar anihilată, contracarînd-o direct și brutal, cu toate ravagiile suplimentare inerente ce le provoacă pe "cîmpul de luptă" care nu e altul decît organismul afectat al pacientului în cauză.

Similar se întîmplă și în cazul consumului de cafea, chiar dacă

potențarea produsă de aceasta nu e de aceeași natură cu a alcoolului. O pacientă relata, stupefiată, că după prima ședință de bioterapie Mudava s-a pregătit să-și savureze obișnuita cafeluță... După două trei înghițituri a simțit un tremur inexplicabil și imposibilitatea de a se concentra - exact contrariul - de parcă s-ar fi aflat la a șaptea cafea dintr-o zi. Desigur că dacă pacientul va persevera în a-și consuma drogul - cafeaua, în acest caz - pînă la urmă poate anihila efectul bioterapiei...

Este de notat, de asemenea, schimbarea de atitudine a unor medici față de metoda de tratament Mudava. Dacă înainte de 1990, cadrele medicale, poate și din cauza presiunii autorităților ceaușiste, erau aproape în unanimitate împotriva lui Mudava și a metodelor sale - în ciuda unor rezultate evidente - în momentul de față situația este oarecum alta. Atît în spiritul opiniei publice de astăzi, cînd sînt semnalati tot mai mulți oameni cu însușiri bioterapeutice deosebite, probate cu mijloace științifice, cît și din cauza succeselor obținute de terapeut în tratarea unor afecțiuni, la ora actuală din ce în ce mai mulți medici recomandă metoda de terapie Mudava. În acest sens, opinia Dr. Emanuel Florin Ganciu (revista "Epoca" Nr. 8/30.03.90) este revelatoare: "Mudava tratează pacienți în cazul cărora medicina clasică s-a dovedit neputincioasă, deci luptă cu alte arme decît medicina, dar în aceleași scop: salvarea unor vieți sau înlăturarea unor infirmități considerate incurabile. Avînd în vedere tipul de bolnavi care i se adresează, nici nu se poate considera că face concurență medicilor clinicieni, deși acesta pare a fi unul din motivele înverșunări cu care este urmărit și persecutat..." Acest fraze le-a formulat după ce a urmărit numeroase cazuri din "perioada Pucioasa"!

La rîndul lui, Dr. Cornel Butnaru, care a urmărit că și primul, o bogată cazuistică a protagonistului, notează că "deși tratamentul prin masaj bioterapeutic este general valabil, el are efect cu precădere asupra unor afecțiuni cum sînt astmul bronșic, diabetul cu toate efectele ce le presupune, hipoacuziile, hipo și hipertiroiziile, unele boli dermatologice, psoriazis (coroborat cu cu regim alimentar), leucemia cancerul, reumatismul, epilepsia ș.a....

Știința susține că este posibilă vindecarea în toate cazurile de deficit bioenergetic, iar practica o confirmă de multe ori...

Plecînd de la concluzia, acum aproape unanim reținută, că orice maladie înseamnă și o pierdere de bioenergie care uneori este greu, dacă nu imposibil de recuperat pe căi medicamentoase ori fizioterapeutice, există deja doctori care recomandă pacienților să solicite, mai ales postoperatoriu, tratamentul bioterapeutic Mudava spre a beneficia de recuperare, prin această metodă, a bioenergiei diminuate de către boală. Ne limităm numai la două exemple: Popa Pavel, de 52 de ani, din Oradea, operat în 1980 de neuriom cerebral acustic stîng, aflat în atenția secției de neurochirurgie a Spitalului județean Bihor, a fost îndrumat în anul 1991, conform afirmațiilor sale, spre Constantin Mudava, precizîndu-i-se de către Dr.D.Mohanu și Dr.P.Corbu, că "medicina clasică și-a făcut pe deplin datoria", în cazul său mai este necesar doar să-și revigoreze funcțiile organismului; după prima ședință de tratament cu Mudava i-au încetat durerile din regiunea lombară, iar după cea de-a doua au luat sfîrșit și durerile de la tîmple, ceafă și umeri. Mihai Elena din localitatea Mitropolia, jud. Buzău s-a prezentat cu spondiloză reumatică la brațul stîng și coloana vertebrală, precum și migrene de natură reumatică, toate cu influențe negative

asupra cordului. După investigații minuțioase la Clinica de cardiologie a Spitalului Colțea, Dr. Xenia Petrescu i-a comunicat că inima îi este sănătoasă și că doar reumatismul este cauza, indicându-i să i se adreseze lui Mudava "dacă reușește să-l găsească". După prima ședință, "cuțitele" din inimă i-au dispărut, durerea de la coloană a cedat, pacienta simțindu-se, cu fiecare ședință, din ce în ce mai bine.

În afară de cazul devenit, credem faimos, al doctorului Constantin Alexandroaie din Neamț, vom mai aminti tot exemplificativ, cazul unui alt medic, Lucian Bărlea, din Orăștie, care s-a prezentat cu traumatism craniocerebral vechi de zece ani și, ca urmare atrofierea nervului optic drept, cefalee: după șapte-opt ședințe durerea de cap i-a dispărut, iar vederea ca și starea generală s-au ameliorat.

În fine, unul alt pacient din rîndul medicilor, Dr. Bogdan Șuică declară la 20 aprilie 1990 că după ce a fost externat de la spitalul "Elias" București cu diagnosticul de limfom cu descărcare periferică de celule T, stadiu IV, boală tratată cu cistostatice și prednison a constatat o ameliorare relativă, însă la scurt timp au reapărut simptomele inițiale; după trei ședințe de masaj bioenergetic la Constantin Mudava, a simțit o ameliorare certă, cu regresarea celulelor, situație constatată la analizele de laborator efectuate după aceea.

Vom mai aminti totuși un caz, la care am fost martori pentru că îl considerăm o premieră mondială și ar fi bine să atragă interesul specialiștilor, în primăvara anului 1991, pe cînd activa în Stațiunea Vîlcele, Constantin Mudava a tratat, o tînră albinoasă lipsită după cum se știe de pigmentii epidermei și ai părului; după șapte-opt ședințe i s-au colorat sprîncenele și vîrfurile

firelor de păr (da, vîrfurile, nu rădăcinile!) iar științei îi rămîne să explice fenomenul.

Răsfoind documentele aflate la dispoziție, iată că nu ne putem abține să nu mai enumerăm alte cîteva cazuri extrem de spectaculoase: Gabriela Tofănel, artistă lirică de la Teatrul din Constanța își pierduse într-o măsură considerabilă vocea și era amenințată să nu mai poată profesa nobila artă; urmînd tratamentul lui Mudava, la Pucioasa și Slănicul Moldovei și-a recăpătat vigoarea coardelor vocale. O fetiță de cinci ani, fiica lui Zaiat Nabil, inginer libanez căsătorit în România, bolnavă de hidroencefalită, a fost tratată în Liban, America, Elveția, dar fără succes. În disperare de cauză, tatăl ei a adus-o la Mudava: după a cincea sedință a dat semne vădite de însănătoșire, pentru ca după alte cîteva să se vindece complet. Ovidiu Vlad, de opt ani, din Brașov, s-a prezentat în 1990 la bioterapeut cu ochiul stîng infectat aproape complet în urma înțepării cu un fier ascuțit, ruginit, în fapt o "săgeată" dușmană care i se înfipsea în cristalin. Cu tot tratamentul intensiv pe bază de cele mai puternice antibiotice, infecția nu a cedat, existînd pericolul pierderii completă a vederii. Începînd după prima sedință de biomasaj la Mudava, infecția a prins să se elimine, iar ochiul umflat să revină la dimensiunile anterioare. După a șaisprezecea sedință vederea i-a revenit complet. Consuela Vîlcu, 29 de ani, din Ploiești - leuconevraxită (boală extrem de rară = scleroză multiplă), mersul aproape imposibil + oboseală pronunțată, permanentă, , insuficiență respiratorie; după trei serii a cîte zece sedințe a început să se miște lejer, iar oboseala a dispărut. Florea Vasile, 59 de ani din Brașov accident vascular cerebral în 1984 cu paralizia mîinii stîngi și a piciorului corespunzător.

mergea foarte greu, ajutându-se de baston; după a unsprezecea ședință a început să se deplaseze fără ajutor, iar după 55 de ședințe pe timp de un an s-a refăcut complet

Răsfoind nenumăratele fișe ne vedem ajunși în situația de a nu ne putea abține să mai prezentăm câteva, la fel de miraculoase, dacă nu și mai și: Spanovici Ionuț, 5 ani, București, diagnostic - "formațiune tumorală occipitală dreaptă". A fost investigat în 1989 la Spitalul "Grigore Alexandrescu" din București și trimis de urgență la Spitalul de neurochirurgie "Gheorghe Marinescu" cu cefalee, vomismente, paretezii la piciorul stâng, strabism convergent, crize de spasme în somn, în urma înrăutățirii bolii. A fost propus pentru operație, dar mama a refuzat; în disperare de cauză a venit la Constantin Mudava. După zece ședințe copilul s-a însănătoșit evident. La 10 luni după tratament, prezentându-se pentru încă o cură de biomasaj, starea de sănătate se menținea. S-a recomandat investigație tomografică pentru a stabili o eventuală micșorare a tumorii, însă nu a fost posibilă, deoarece investigația se face în momentul de față la noi numai în condiții de spitalizare și cu programare. Petru Vasile-Georgel, 4 ani, Nehoiu-Buzău, cu "hemi-pareză stg. flasă" datorată unui traumatism obstetrical în travaliu. Manifestări: ptoză palpebrală stângă, ptoză a comisurii bucale stângi, mers împiedicat, impotență funcțională a mâinii stângi. După zece ședințe de biomasaj copilul alerga fără dificultate, s-au redus total ptozele palpebrală și a comisurii bucale, iar cu mâna stângă pe care înainte de tratament nu o putea folosi deloc, a început să apuce și să strângă. Bîrsan Ruxandra, 8 ani, Tîrgu- Mureș - "microcefalee, tetrapareză spastică". Prezenta starea de spasticitate de la naștere a membrelor inferioare,

nereușind flexarea gambei pe coapsă, sprijinul picioarelor se făcea pe vîrfuri; nu se putea hrăni singură, simptome de întîrziere mintală. După numai 8 ședințe ajunge să facă flexia gambei și se sprijină pe întreaga suprafață a tălpilor, îmbunătățirea stării sănătății este evidentă în toate privințele. Popescu Lucia-Maria, 39 ani, București, - "mastoză chistică adenomatoasă la ambii sîni"; la sînul drept prezenta o formațiune tumorală de 2/2 cm. de consistență moale, la sînul stîng - tumorete multiple, mastodinii bilaterale, constatabile și la palpare. După 16 ședințe de transfer bioenergetic mastodiniile dispar, ca și tumoretele de la sînul stîng, iar tumora s-a redus aproape complet.

Iată de ce pare cu atît mai necesară susținerea lui Constantin Mudava privind asigurarea cu condiții materiale adecvate activității sale binefăcătoare, precum și cu specialiști în medicină și biofizică, inclusiv cadre cu pregătire medie, care să-l ajute în selecția, urmărirea și chiar monitorizarea cazurilor...

Pînă la acest frumos viitor realizabil, dar deocamdată iluzoriu, Constantin Mudava, fidel experienței sale proprii, a decis să se ajute singur!

Susținut de o mîna de oameni cu inițiativă a pus bazale legale, prin autorizația cerută de lege, "Societății Umaniste pentru Sănătate-Mudava" în cadrul căreia a organizat cum a putut, dar în condiții civilizate tratarea pacienților. Pentru edificare redăm mai jos statutul acesteia:

Art.1 - Societatea Umanistă pentru Sănătate-Mudava, prescurtată în cele ce urmează S.U.S.M., este o asociație umantară, deschisă cetățenilor români, indiferent de naționalitate, religie, apartenență politică sau sex, care îmbrățișează idealurile nobile

ale demnității, libertății și sănătății fizice și morale ale societății.

Art.2 - S.U.S.M. militează pentru promovarea unei societăți de oameni liberi și sănătoși fizic și moral, realizată pe toate căile și prin toate mijloacele, scopul ei este binele omului, prin sănătate, demnitate și credință în Dumnezeu și alte valori și principii general-umane. Calea principală de promovare a idealurilor umanitare este valorificarea deplină a fenomenului de bioenergie Mudava, cunoașterea, studierea și utilizarea lui multilaterală.

Art.3 - Pot face parte din S.U.S.M. persoanele care sînt recomandate consiliului de conducere al S.U.S.M. de către cel puțin doi membri care plătesc o taxă de înscriere și o cotizație anuală.

Excluderea din S.U.S.M. se face prin neplata cotizației pe perioada unui an calendaristic, pînă la finele acestuia și pentru abateri morale, ce către Consiliul membrilor fondatori, prin act direct, hotărîrea necesitînd aprobarea a cel puțin două treimi din numărul acestuia.

Art.4 - Sediul S.U.S.M. este în Brașov, Cartier Dîrste, Str. Luceafărul nr. 3, tel.: 921/39467.

Art.5 - Fondurile S.U.S.M. sînt formate din cotizațiile membrilor sau din donații în lei sau valută. S.U.S.M. dispune de cont deschis la Filiala Brașov a C.E.C. și de cont valutar (45,11,09,77).

Art.6 - S.U.S.M. are ștampilă, siglă, și drapel.

Art.7 - Conducerea S.U.S.M. este asigurată de Adunarea Generală a membrilor care se convoacă odată pe semestru și ori de cîte ori este nevoie, din inițiativa Consiliului de conducere, sau la cererea a cel puțin 1/3 din membrii adunării.

Art.8 - Între sesiunile Adunării generale, problemele S.U.S.M. sînt rezolvate de consiliul de conducere care raportează semestrial Adunării Generale.

Art. 9 - Consiliul de conducere al S.U.S.M. este format din 7 membri și 2 membri supleanți, aleși prin vot direct de Adunarea Generală pe o perioadă de un an. Consiliul de conducere este coordonat de un președinte.

Art.10 - Pentru rezolvarea problemelor financiare, S.U.S.M. angajează un contabil, care, împreună cu președintele S.U.S.M. va avea specimen de semnătură în bancă și va lucra sub directă supraveghere a președintelui.

Art.11 - În realizarea scopurilor sale, S.U.S.M. poate achiziționa, concesiona sau închiria imobile constînd din spații de cazare, locuit, săli de consultație și tratament, precum și orice alte spații, laboratoare sau instalații necesare efectuării de terapie sau recuperare umană. De asemenea poate amenaja ferme anexă, gospodării anexă, grădinile sau cămine pentru copii bolnavi, bătrîni.

Art.12 - S.U.S.M. editează publicații de probagandă sau de publicitate, lucrări medicale și de beletristică cu conținut general uman, promovînd dragostea între oameni și valorile generale umane, putînd să organizeze o rețea proprie de difuzare.

Art.13 - S.U.S.M. poate organiza sistem propriu de transport, turism sau asistență medicală.

Art.14 - În administrarea patrimoniului său, S.U.S.M. poate angaja din fondurile societății, personalul de care are nevoie.

Art.15 - Pe lîngă acest personal, S.U.S.M. poate angaja întregul personal în vederea desfășurării activității de publicitate, turism sau tratament, precum și personalul auxiliar necesar

ca și întregul aparataj aferent care va face parte din patrimoniul S.U.S.M.

Art.16 - În vederea colaborării cu societăți similare din lume, S.U.S.M. are un birou de relații cu străinătatea prin care organizează schimburi de informații specifice, schimburi de delegații și participări la congresele, consfăturile și întâlnirile pe profil. De asemenea S.U.S.M. își organizează un sistem propriu de asistență juridică.

Art.17 - Membrii S.U.S.M. se bucură de protecția S.U.S.M., exercitată prin mijloacele care îi stau la dispoziție conform legii.

Adresa: "S.U.S.M." Brașov, Cartier Dîrste, Str. Luceafărul nr. 3, tel.: 921/39467.

Ținem să încheiem prin relatarea unei amintiri din copilăria lui Constantin Mudava, pe care el o povestește în clipele sale de reverie, amintire pe care o considerăm revelatoare pentru întreaga lui viață.

Deasupra patului în care dormeam când eram mic era agățat pe perete un tablou vechi, în ulei. De fiecare dată când mă culcam, sau mă sculam, dădeam cu privirea de el. Reprezenta un morar uriaș stînd în fața morii și privind cu blîndețe o mulțime de oameni ce-și așteptau rîndul la moară. Fiecare avea cîte un betșug, unii erau ori slabi și palizi, ori schilozi, cocoșați, orbi sau cu alte infirmități. Intrau așa înăuntru și ieșeau drepți, frumoși și întineriți. Așadar, era o moară fermecată.

O tot întrebam pe bunica: Bunică, unde se găsește moara aceasta? Cum voi putea să fac și eu una la fel? Iar bunica mă

îmbărbăta: "Ai să faci băiatule și tu o așa moară, ai s-o faci!"
Cînd bunicuță, cînd? "Cînd vei fi mare!..."

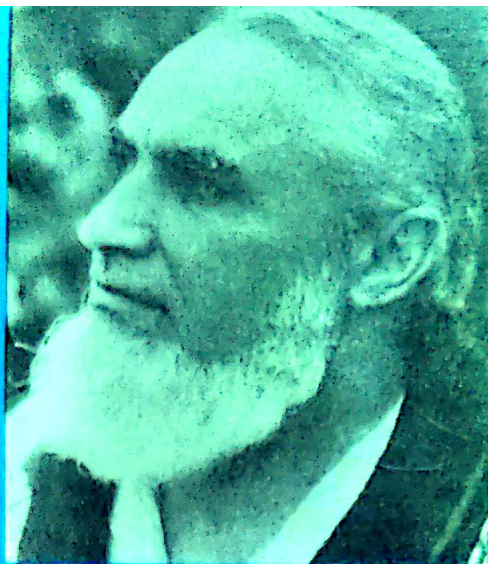
Să ne transpunem și să credem că astăzi copilul de odinioară
a găsit acea moară miraculoasă unde vin oameni suferinzi și
pleacă sănătoși, iar el este morarul cel minunat...

Cuprins

- Cuvînt înainte..... pag. 5
- I. Biografia cu peripeții pag. 7
- II. Teste și atestări..... pag. 31
- III. Bioterapia de șoc..... pag. 56

Tehnoredactare computerizată: NATALIE GHINSBERG
Tiparul a fost realizat în Departamentul de Artă Grafică al
"InterCONTE..mpress".

ISBN 973 · 559 - 012 - 2

...Nu trebuie să întoarcem spatele la ceea ce nu înțelegem, în numele unei onorabilități pe care ne-o dă diploma de absolvent al unei facultăți. Mai exact, faptul că noțiunea de biocîmp nu există în cursurile universitare de medicină nu înseamnă că biocîmpul, manifestare a viului, nu există!...

...Evident, la sfîrșitul secolului XX sîntem departe de stupidul crede și nu cerceta, dar nici nu trebuie, dogmatic, să nu credem fără a cerceta.

Alexandru Mironov